Incipit p̄fatio btī Iherōimi
pſbiteri i euangeliū ſm Lucā.

Lucas ſyrus : natione
anthiocēſis. arte me
dicus. diſcipulus apo
ſtoloꝝ. poſtea paulū
ſecutus vſq ad ꝯfeſſionē eius ſer
uiens dn̄o ſine crimine. naꝫ neq
vxorem vnq̄ habuit. neq filios:
ſeptuaginta et quatuor annoꝝ
obijt in bithinia plenus ſpiritu
ſancto. Qui cū iam ſcripta eſſent
euangelia: p matheū quidē in iu
dea. p marcū aūt in ytalia: ſancto
inſtigante ſpū in achaie partibꝫ
hoc ſcripſit euangeliū: ſignificās
etiā ipſe in pn̄cipio ante ſuū alia
eſſe deſcripta. Cui extra ea que or
do euangelice diſpoſitionis expo
ſcit: ea maxime neceſſitas laboris
fuit ut primū grecis fidelibus oī
ꝓphetacōne venturi in carnem dei
xp̄i manifeſtata hūanitate ne iu
daicis fabulꝰ attenti in ſolo legis
deſiderio tenerent. vel ne hereticis
fabulis ꝛ ſtultis ſollicitationibꝰ
ſeducti excidetent a veritate elabo
raret. dehinc ut in pn̄cipio euan
gelij i ob'is natiuitate preſumpta
cui euangeliū ſcriberet ꝛ in quo
electꝰ ſcriberet indicaret: ꝯteſtās
in ſe completa eſſe que eſſent ab
alijs inchoata. Cui ideo poſt bap
tiſmū filij dei a perfectione genera
tionis in xp̄o implete: repetende a
pn̄cipio natiuitatis humane pote
ſtas pmiſſa eſt ut requirentibus
demonſtraret in quo apprehēdens
erat p nathan filiū dauid introi
tu recurrentis in deum generatio
nis admiſſo: indiſparabilis dei p̄
dicans in hominibus criſtū ſuū
perfecti opus hominis redire in ſe
per filium faceret qui p dauid pa
trem venientibus iter prebebat
i xp̄o. Cui luce non immerito etiā
ſcribendorum actuum apoſtoloꝝ
poteſtas in miniſterio datur. ut
deo in deum pleno ꝛ filio perditio
nis extincto: oratione ab apoſtolꝭ
facta. ſorte domini electionis nu
merus compleretur. ſicq paulus
conſūmationem apoſtolicis acti
bus daret quem diu cōtra ſtimu
lum recalcitrantem dominus ele
giſſet. Qd et legentibus ac requi
rentibus deum ꝛ ſi per ſingula ex
pediri a nobis vtile fuerat. ſciens
tamen ꝙ operantem agricolam
oporteat de ſuis fructibꝰ edere. vi
tauimus publicam curioſitatem
ne non tam volentibus deum de
monſtrare videremur ꝙ faſtidiē
tibus prodidiſſe.

Explicit prefatio. Incipit euā
geliū ſcd̄m Lucā. Prohemiū
ipſiꝰ btī luce in euāgeliū ſuū.

Quoniam quidem mul
ti conati ſunt ordinare
narra cōnes que in no
bis complete ſunt rerū
ſicut tradiderunt nobis qui ab
initio ipſi viderunt ꝛ miniſtri fue
runt ſermonis: viſum eſt ꝛ mihi
aſſecuto omnia a pn̄cipio dilige
ter ex ordine tibi ſcribere optime
theophile ut cognoſcas eoꝝ ver
boꝝ de qbꝰ eruditus es veritatē.

Explicit ꝓhemiū ipſiꝰ in euā
gelium ſuū.

Fuit in diebꝰ herodis
regis iudee ſacͤdos
q̄dã noīe zachari
as de vice abia ⁊ vx
or illi de filiabꝫ aarō
⁊ nomē eius elizabeth. Erāt autē
iuſti ambo an̄ deū incedētes in oī
bus mādatis ⁊ iuſtificacōībus
dn̄i ſine querela. Et nō erat illis
filius. eo ꝙ eſſet elizabeth ſteril̄
⁊ ambo ꝓceſſiſſent in diebꝰ ſuis.
Factū eſt aūt cū ſacerdocio fūge
retur zacharias in ordine vicis
ſue an̄ deū ſcd̄m ꝯſuetudinē ſacer
docij ſorte exijt ut incēſuꝫ ponerꝫ
īgreſſus ī tēplū domini. Et omīs
multitudo ꝑpli erat orās foris horā
incenſi. Apparuit aūt illi āgelus
dn̄i ſtans a dextris altaris īcenſi
Et zacharias turbatus ē vidēs ⁊
timor irruit ſup eū. Ait aūt ad il
lū angelus. Ne timeas zacharia
qm̄ exaudita ē deprecatio tua. Et
vxor tua elizabet pariet tibi filiū
⁊ vocabis nomē eius iohānē ⁊ erit
gaudiū tibi ⁊ exultacio ⁊ multi
in eius natiuitate gaudebūt Erit
enī magnus corā dn̄o ⁊ vinum
⁊ ſiceram nō bibet. Et ſpū ſācto re
plebit̄ adhuc ex vtero mr̄is ſue
⁊ multos filioꝝ iſrahel ꝯuertet
ad dn̄m deū ipſorum. Et ip̄e pre
cedet an̄ illū ī ſpiritu ⁊ virtute he
lie ut ꝯuertat corda patrū in fi
lios ⁊ incredibiles ad prudētiaꝫ
iuſtoꝝ parare dn̄o plebem ꝑfectaꝫ
Et dixit zacharias ad āgelū. Vn̄
hoc ſciā. Ego enī ſū ſenex ⁊ vxor
mea ꝓceſſit ī diebꝰ ſuis. Et r̄ndēs
āgelꝰ dixit ei. Ego ſū gabriel qui
aſto āte deū ⁊ miſſus ſū loqui ad
te ⁊ hec tibi euāgelizaē Et ecce eris

tacens ⁊ nō poteris loq̄ vſq; in di
em quo hec fiāt ꝓeo ꝙ nō credi
diſti verbꝫ meis q̄ implebūtur in
tp̄e ſuo. Et erat plebs expectans
zachariā ⁊ mirabātur ꝙ tardarꝫ
ipſe in tēplo. Egreſſus aūt nō po
terat loqui ad illos. Et cognoue
rūt ꝙ viſiō ez vidiſſet in tēplo. Et
ipſe erat innuens illis ⁊ ꝑmāſit
mutus Et factū eſt ut impleti ſūt
dies officij eiꝰ abijt in domū ſuā.
Poſt hos aūt dies ꝯcepit eliza
beth vxor eiꝰ ⁊ occultabat ſe mē
ſibus q̄nq; dicens. Quia ſic fecit
mihi dn̄s in diebꝰ quibꝰ reſpexit
auferre obprobriū meū int̄ hoīes
In mēſe āt ſexto miſſus ē āgelꝰ
gabriel a deo ī ciuitatē galilee cui
nomē nazareth. ad v̓ginē deſpō
ſataꝫ viro cui nomē erat ioſeph
de domo dauid ⁊ nomen v̓ginis
maria. Et ingreſſus āgelꝰ ad eaꝫ
dixit. Aue gratia plena dn̄s tecū
bn̄dicta tu in mulieribꝰ. Que cū
audiſſet. turbata ē in ſermōe eiꝰ
⁊ cogitabat q̄lis eſſet iſta ſaluta
cio. Et ait āgelꝰ ei. Ne timeas ma
ria inueniſti enī gratiā apud deū
Ecce ꝯcipies in vtero ⁊ paries fi
lium ⁊ vocabꝫ nomē eiꝰ ihesū Hic
erit magnus ⁊ filius altiſſimi vo
cabitur. Et dabit illi dn̄s deus ſe
dem dauid patris eiꝰ ⁊ regnabit
in domo iacob in eternū et regni
eius nō erit finis. Dixit āt maria
ad āgelū. Quō fiet iſtud quoniā
viꝝ nō ꝯgnoſco. Et r̄ndens āge
lus dixit ei. Spūſſanctꝰ ſupueni
et in te ⁊ virtus altiſſimi obūbra
bit tibi. Ideoq; ⁊ qđ naſcet̄ ex te
ſāctū vocabitur filius dei. Et ecce eli
zabeth ꝯgnata tua ⁊ ipſa ꝯcepit

filiū i ſenectute ſua. Et hic menſis
eſt ſextus illi que vocat̄ ſteril̄. qꝛ
nō erit impoſſibile apud deū ōne
verbū. Dixit aūt maria. Ecce ancil
la dn̄i fiat m̄ ſcd̄m verbū tuū. Et
diſceſſit ab illa āgelus. Exurgēs
autē maria in dieb⁹ illis abijt in
mōtana cū feſtinatione in ciuita
tem iuda ⁊ intrauit in domum za
charie ⁊ ſalutauit elizabeth. Et fa
ctum ē ut audiuit ſalutacōnē ma
rie elizabeth: exultauit infans in
vtero ei⁹. Et repleta eſt ſpū ſācto
elizabeth ⁊ exclamauit voce mag
⁊ dixit Benedicta tu int̄ mulieres
⁊ bn̄dictus fruct⁹ ventris tui. Et
vnde hoc mihi ut veniat mat̄ dn̄i
mei ad me? Ecce enī ut facta ē vox
ſalutacōnis tue in auribus meis
exultauit in gaudio infans i vte
ro meo. Et bt̄a que credidit. quo
niam pficientur ea q̄ dicta ſunt ei
a dn̄o. Et ait maria. Magnificat
aīa mea dn̄m. Et exultauit ſpirit⁹
me⁹ in deo ſalutari meo. qꝛ reſpexit
humilitatē ancille ſue. Ecce enī ex
hoc beatā me dicent oēs genera
tiones. qꝛ fecit mihi magna q̄ po
tens eſt ⁊ ſanctū nomē ei⁹. Et mi
ſericordia ei⁹ in ꝓgenie ⁊ ꝓgeni
es: timentib⁹ eū. Fecit potentiā in
brachio ſuo. diſpſit ſupbos men
te cordis ſui. Depoſuit potentes de
ſede et exaltauit humiles. Eſurien
tes impleuit bonis ⁊ diuites dimi
ſit inanes. Suſcepit iſrl̄ puerū ſu
um memorari miſericordie ſue. ſi
cut locut⁹ ē ad pr̄es noſtros: abrā
hā ⁊ ſemini ei⁹ in ſecula. Manſit
aūt maria cū illa quaſi mēſibus
trib⁹ ⁊ reuerſa eſt in domū ſuā. Eli
zabeth aūt impletū eſt tēp⁹ pari
endi ⁊ pepit filiū. Et audierūt vi
cini ⁊ cognati eius qꝛ magnifica
uit dn̄s miſericordiā ſuā cū illa ⁊
cōgratulabant̄ ei. Et factū eſt in
die octauo venerunt circumcidere
puerū ⁊ vocabāt eū nomine pr̄is
ſui zachariā. Et rn̄dens mat̄ eius
dixit. Nequaq̄ ſ3 vocabit̄ iohes.
Et dixerūt ad illā. Quia nemo eſt
in ꝯgnatiōe tua q̄ vocet̄ hoc noīe
Innuebant aūt patri ei⁹ quē vel
let vocari eū. Et poſtulans pugil
larē ſcripſit dicens: iohes eſt no
mē ei⁹. Et mirati ſūt vniuerſi. Ap
tum eſt aūt ilico os ei⁹ et lingua
eius ⁊ loquebat̄ bn̄dicēs deū. Et
fact⁹ ē timor ſup omnes vicinos
eorū ⁊ ſup oīa montana iudee di
uulgabant̄ oīa verba hec ⁊ poſue
rūt oēs qui audierāt in corde ſuo
dicētes. Quiſputas puer iſte erit?
Etenī man⁹ dn̄i erat cū illo. Et za
charias pat̄ ei⁹ impletus eſt ſpi
ritu ſācto ⁊ ꝓphauit dicens. Bene
dictus dn̄s deus iſrahel. qꝛ viſita
uit ⁊ fecit redempcōē plebis ſue.
Et erexit cornu ſalutis nobis i do
mo dauid pueri ſui. ſicut locutus
eſt p os ſanctorū qui a ſeculo ſūt
ꝓphetarū eius. ſalutē ex inimicis
noſtris ⁊ de manu oīm qui oderūt
nos. ad faciendā miſericordiā cū
patrib⁹ noſtris ⁊ memorari teſta
mēti ſui ſancti. iuſiurādū qd iura
uit ad abrahā prē nr̄m: daturū
ſe nob. ut ſine timore de manū inimi
corū nr̄orū liberati ſeruiam⁹ illi. in
ſanctitate ⁊ iuſtitia corā ipō om
nibus dieb⁹ noſtris. Et tu puer
ꝓpha altiſſimi vocaberis. Preibis
enī ante faciē dn̄i parare vias ei⁹.
ad dandā ſcientiā ſalutis plebi

eius in remiſſionē peccoꝝ eorum
p viſcera miſericordie dei nr̄i· in q̄
bus viſitauit nos oriēs ex alto il
luminare hijs q̄ in tenebris et in
vmbrē mortis ſedēt ad dirigēdos
pedes nr̄os i viā pacis· Puer āt
creſcebat ⁊ cōfortabat̄ ſpū ⁊ eāt
in deſertis vſqꝫ in diē oſtenſiōis
ſue ad yſrahel. Ca·ij·

Factū ē aūt in diebꝫ ill̄ exijt
edictū a ceſare auguſto ut
deſcriberetur vniuerſus orb̄· Hec
deſcripcō prima facta ē a p̄ſide ſy
rie cyrino. Et ibāt oēs ut p̄fiterē
tur ſinguli in ſuā ciuitatē· Aſcen
dit āt ⁊ ioſeph a galilea de ciuita
te nazareth in iudeā ciuitateꝫ da
uid q̄ vōtur bethleem· eo ꝙ eſſet
de domo ⁊ familia dauid ut p̄fite
retur cū maria deſponſata ſibi vx
ore pregnāte. Factū ē aūt cū eēnt
ibi impleti ſūt dies ut pareret· Et
peperit filiū ſuū primogenituꝫ et
pānis eū inuoluit ⁊ recliauit eū i
preſepio ꝙ nō erat ei locus in di
uerſorio· Et paſtores erāt in regi
one eadē vigilantes ⁊ cuſtodien
tes vigilias noctis ſup gregē ſuū
Et ecce āgel⁹ dn̄i ſtetit iuxta illos
⁊ claritas dei circūfulſit illos ⁊ ti
muerūt timore magno. Et dixit il
lis āgelus· Nolite timere· Ecce em̄
euāgeliſo vob̄ gaudiū magnum
qd̄ erit omni ꝑplo ꝙ natus ē nob̄
hodie ſaluator q̄ eſt xp̄s dn̄s· i ci
uitate dauid· Et hoc vob̄ ſignum
Inuenietis infātēꝫ pānis inuolu
tū ⁊ poſitū in preſepio ·Et ſubito
facta eſt cū āgelo multitudo mili
tie celeſtis laudāciū deū ⁊ dicenci
um· Gloria in altiſſimis deo ⁊ i ter
ra pax hoībus bone volūtatis· Et

factū eſt ut diſceſſerūt ab eis an
geli in celū paſtores loquebātur
ad inuicē· Trāſeam⁹ vſqꝫ bethle
em ⁊ videam⁹ hoc verbū qd̄ factū
ē qd̄ fecit dn̄s ⁊ oſ̄dit nob̄· Et ve
nerūt feſtināters ⁊ iuenerūt mariā
⁊ ioſeph ⁊ īfantē poſitū in preſe
pio. Videtes aūt ꝯgnouerūt de ver
bo qd̄ dictū eāt illis de puero hoc
et oēs qui audierāt mirati ſūt et
de hijs q̄ dicta erāt a paſtoribus
ad ipſos ·Maria aūt ꝯſeruabat
oīa verba hec ꝯferens i corde ſuo
Et reuerſi ſunt paſtores glorificā
tes ⁊ laudātes deū in oībus que
audierāt ⁊ viderāt ſic̄ dictū ē ad
illos· Et poſtq̄ ꝯſūmati ſunt dies
octo· ut circūcideretur puer vōtuꝫ
ē nomē eius iħus. Qd̄ vocatū eſt
ab āgelo priuſq̄ in vtero ꝯcipet̄
Et poſtq̄ īpleti ſunt dies purga
cōnis eius ſcd̄m legeꝫ moyſi tule
rūt illū in iheruſaleꝫ ut ſiſterent
eū dn̄o ſicut ſcriptū eſt in lege do
mini. Quia om̄e maſculinū adape
riēs vuluā· ſāctū dn̄o vocabitur·
Et ut darēt hoſtiaꝫ ſcd̄m ꝙ dictū
eſt in lege dn̄i par turturꝝ aut du
os pullos colūbaꝝ. Et ecce homo
erat in iheruſalē cui nom̄ ſymeō.
Et homo iſte iuſtus et timoratus
expectās ꝯſolacōem yſrahel ⁊ ſpi
ritus ſanct⁹ erat in eo· Et reſpōſuꝫ
acceperat a ſpū ſācto· Nō viſuruꝫ
ſe mortē niſi pri⁹ videret xp̄m dn̄i
Et venit in ſpū in tēplum· Et cū in
ducerent pueꝝ iheſū parētes ei⁹
ut facerēt ſcd̄m ꝯſuetudinē legis
p eo ⁊ ipſe accepit eū in vlnas ſu
as ⁊ bn̄dixit deū ⁊ dixit· Nunc di
mittis ſeruū tuū dn̄e ſcd̄m verbū
tuū in pace ꝙ viderunt oculi mei

ſalutare tuū qđ paraſti an̄ faciē
oīm ppłoꝝ·lumen ad reuelacōnē
gentiū ⁊ gloriā plebis tue iſrł·Et
erat pať ei⁹ ⁊ mať mirantes ſup
hijs que dicebanť de illo Et bene
dixit illis ſymeon et dixit ad ma
riā matrē ei⁹·Ecce poſitus eſt hic
in ruinā ⁊ in reſurrectionē multo
rū in iſrł ⁊ in ſignū cui ꝯtradiceť
Et tuā ipſius aīam ptrāſibit gla
dius ut reuelenť ex multis cordi
bus cogitacōnes·Et erat anna ꝓ
phetiſſa filia fanuel de tribu aſer
hec ꝓceſſerat in diebꝫ multis ⁊ vi
xerat cū viro ſuo ānis ſeptē a vir
ginitate ſua·Et hec vidua vſqꝫ ad
ānos octogintaq̄tuor que nō di
ſcedebat de templo:ieiunijs et ob
ſecracōnib⁹ ſeruiēs nocte ac die·
Et hec ipſa hora ſupueniēs ꝯfite
bať dn̄o ⁊ loquebať de ipō oīb⁹
qui expectabāt redempcōē ihrłm
Et ut pfecerūt oīa ſcđm legē domi
reuerſi ſūt in galileā in ciuitatem
ſuā nazareth Puer aūt creſcebat
⁊ ꝯfortabať plen⁹ ſapiētia ⁊ grā
dei erat in illo·Et ibant pntes ei⁹
p omēs ānos in ihrłm in die ſol
lemni paſche·Et cū factus eēt an
noꝝ duodecī:aſcendentib⁹ illis in
iheroſolimā ẜm ꝯſuetudinē diei
feſti:ꝯſūmatiſqꝫ dieb⁹ cū redirēt
remanſit puer ihs in ihrłm ⁊ nō
ꝯgnouerūt pntes eius·Exiſtimā
tes autē illū eē in comitatu:vene
rūt iter diei ⁊ reqrebant eū inter
ꝯgnatos ⁊ notos·Et nō inueniē
tes regreſſi ſūt in ihrłm:requiren
tes eū·Et factū eſt poſt triduū:in
uenerūt eū in tēplo ſedentē in me
dio doctoꝝ:audientē illos ⁊ inter
rogantē eos·Stupebāt aūt oēs q̄

eū audiebāt ſup prudētia ⁊ rñſis
ei⁹·Et vidētes āmirati ſūt·Et dixit
mať eius ad illū·Fili quid feciſti
nobis ſic·Ecce pať tuus ⁊ ego do
lentes querebam⁹ te·Et ait ad il
los·Quid eſt ꝙ me q̄rebatis·Ne
ſciebatis q̄a in hijs q̄ patris mei
ſūt oportet me eē·Et ipſi nō intel
lexerūt verbū qđ locutus eſt ad
eos·Et deſcendit cū eis ⁊ venit na
zareth ⁊ eāt ſbditus illis·Et mať
eius ꝯſeruabat oīa verba hec in
corde ſuo·Et ihus ꝓficiebat ſapi
entia ⁊ etate ⁊ grā apud deum et
homines· Capitulū·iij·

Anno aūt q̄nto decimo impe
rij tyberij ceſaris ꝓcurante
pontio pylato iudeā·thetrarcha
āt galilee herode·philippo āt frē
ei⁹ tetrarcha ituree et trꝯonitidis
regiōis ⁊ lyſaia abilie tetrarcha·
ſb pn̄cipib⁹ ſacerdotū āna ⁊ cay
pha·factū ē verbū dn̄i ſup iohē
zacharie filiū i deſerto·Et venit in
oēm regionē iordaīs p̄dicās ba
ptiſmū penitētie i remiſſiōē pecca
toꝝ ſicut ſcriptū ē i libro ẜmonū
yſaie ꝓphe·Vox clamātis i deſer
to parate viā dn̄i·rectas facite ſemi
tas ei⁹·Oīs vallꝭ iplebiť ⁊ omnis
mōs ⁊ collis humiliabiť·Et erūt
praua i directa ⁊ aſpa i vias pla
nas ⁊ videbit oīs caro ſalutaē dī
Dicebat ergo ad turbas que exi
ebant ut baptiſarentur ab ipſo·
Genimina viperaꝝ quis oſtēdit
vobis fugere a ventura ira·Faci
te ergo fructus dignos peniten
tie ⁊ ne cepitis dicere patrem ha
bemus abraham·Dico enim vo
bis·quia potens eſt deus de lapi
dibus iſtis ſuſcitare filios abrahe

Iaꝫ enī ſecuris ad radicē arboris
poſita ē. Omnis ergo arboꝛ nō fa
ciens fructū bonū excidetur et in
ignē mittetur. Et interrogabāt eū
turbe dicētes. Quid ꝰ faciemꝰ?
Reſpōdens aūt dicebat illis. Qui ha
bet duas tunicas det nō habēti ⁊
q̄ habet eſcas ſimilit̄ faciat. Ve
nerūt aūt ⁊ publicani ut baptiſa
rentur ⁊ dixerūt ad illū. Magiſter
quid faciemꝰ? At ille dixit ad il
los. Nihil āplius q̄ qđ ↄſtitutū ē
vobis faciatis. Interrogabāt āt
eū ⁊ milites dicētes. Quid faciemꝰ
⁊ nos? Et ait illis. Neminē ↄcuci
atis neq̄ calūniā faciatis et ↄtēti
eſtote ſtipēdijs veſtris. Exiſtimā
te aūt populo ⁊ cogitantibꝰ omi
bus in cordibꝫ ſuis de iohāne ne
forte ipſe eſſꝫ xp̄s · r̄ndit iohānes
dicens oībus. Ego quidē aq̄ bap
tiſo vos. veniet aūt fortioꝛ cuiꝰ nō
ſū dignus ſoluere corrigiā calcia
mētoꝝ eius ipſe vos baptiſabit
in ſpiritu ſancto ⁊ igni. Cuiꝰ ven
tilabꝝ in manu eius ⁊ purgabit
areā ſuā ⁊ ↄgregabit triticū ī hoꝛ
reū ſuū. paleas aūt ↄburet igni ī
extinguibili. Multa quidēꝫ ⁊ alia
exhoꝛtās euāgeliſabat p̄plo. He
rodes aūt tetracha cū corripetur
ab illo de herodiade vxoꝛe fratris
ſui ⁊ de omnibꝫ mal' que fecit he
rodes adiecit ⁊ hoc ſup oīa et in
cluſit iohānē in carcereꝫ. Factū ē
aūt cū baptiſaretur oīs populus
⁊ ihesu baptiſato ⁊ orāte apertuꝫ
eſt celū et deſcēdit ſpūſſanctꝰ coꝛ
porali ſpecie ſicut colūba in ipſuꝫ
Et vox de celo facta ē. Tu es filius
meus dilectus in te ↄplacui mihi
Et ipſe ihūs erat icipiēs q̄ſi āno

rū triginta ut putabatur filiꝰ io
ſeph. q̄ fuit hely. q̄ fuit mathat.
q̄ fuit leui. qui fuit melchi. q̄ fuit
ianne. qui fuit ioſeph. q̄ fuit ma
thathie. qui fuit amos. qui fuit
naum. q̄ fuit heſli. q̄ fuit nagge.
q̄ fuit maath. q̄ fuit mathathie.
q̄ fuit ſemi. q̄ fuit ioſeph. q̄ fuit
iuda. q̄ fuit iohāna. q̄ fuit reſa. q̄
fuit zoꝛobabel. qui fuit ſalathiel
q̄ fuit neri. qui fuit melchi. q̄ fuit
addi. qui fuit choſan. q̄ fuit hel
madan. q̄ fuit her. qui fuit iheſu.
q̄ fuit heliezer. q̄ fuit ioꝛim. q̄ fuit
matthath. qui fuit leui. qui fuit
ſymeon. qui fuit iuda. qui fuit io
ſeph. q̄ fuit iona. q̄ fuit heliachī.
q̄ fuit melcha. qui fuit menna. q̄
fuit mathata. qui fuit nathan.
qui fuit dauid. q̄ fuit ieſſe. qui fu
it obeth. qui fuit booz. qui fuit ſal
mon. qui fuit naaſon. q̄ fuit ami
nadap. qui fuit aran. qui fuit eſ
ron. q̄ fuit phares. q̄ fuit iude. q̄
fuit iacob. qui fuit yſaac. qui fu
it abrahe. q̄ fuit thare. qui fuit na
choꝛ. q̄ fuit ſeruch. q̄ fuit ragau.
qui fuit phalech. qui fuit heber.
q̄ fuit ſale. qui fuit chaynan. q̄
fuit arphaxat. qui fuit ſem. qui
fuit noe. qui fuit lamech. q̄ fuit
matuſale. qui fuit enoch. q̄ fuit
iareth. qui fuit malalehel. q̄ fuit
chaynan. qui fuit enos. qui fuit
ſeth. qui fuit adam. q̄ fuit dei.

Ca. iiij.

Ihesus āt plenꝰ
ſpūſācto regreſſus eſt a ioꝛ
dane ⁊ agebatur in ſpiritu in de
ſerto diebꝫ quadraginta ⁊ tēpta
batur a dyabolo. Et nihil mādu
cauit ī diebus ill' ⁊ cōſūmatis ill'
eſuriit. Dixit aūt illi dyabolus Si

filius dei es dic lapidi huic ut pa
nis fiat. Et rn̄dit ad illum ihūs.
Scriptū eſt q̄ nō in pane ſolo vi
uit homo ſed in omni verbo dei. Et
duxit illū dyabolus ⁊ oſtēdit illi
oīa regna orbis terre in momēto
tpis ⁊ ait illi. Tibi dabo poteſtatē
hanc vniuſā ⁊ gl'iam illoꝝ. q̄ m̄
tradita ſunt ⁊ cui volo do illa. Tu
ergo ꝓcidens ſi adoraueris corā
me: erūt tua oīa. Et rn̄dens ihūs
dixit illi. Scriptū ē. Dn̄m deū tuū
adorabis ⁊ illi ſoli ſeruies. Et du
xit illū in ihr'lm ⁊ ſtatuit eū ſuper
pinnā templi ⁊ dixit illi. Si filius
di es mitte te hinc deorſū. Scriptū
eſt eīn q̄ angel' ſuis mādauit de
te ut ↄſeruēt te et q̄ in manibus
tollēt te: ne forte offendas ad la
pidē pedem tuū. Et rn̄dens ihs ait
illi. Dictū eſt. Nō temptabis dn̄m
deū tuū. Et ↄſūmata oī temptacōe
dyabolus receſſit ab illo vſq; ad
temp⁹ ⁊ regreſſus ē ihūs in virtu
te ſpūs in galileā ⁊ fama exiit p
vniuerſā regionē de illo. Et ipſe do
cebat in ſynagogis eoꝝ ⁊ magni
ficabatur ab oīb⁹. Et venit naza
reth vbi erāt nutritus ⁊ intrauit
ſcd'm ↄſuetudinē ſuā die ſabbati
in ſynagogā ⁊ ſurrexit legere. Et
traditus eſt illi liber yſaie ꝓphe.
Et ut reuoluit librū inuenit locū
vbi ſcriptū erāt. Spūs dn̄i ſup me
ꝓpter qd' vnxit me euangeliſare
paupib⁹ miſit me: ſanare contri
tos corde. p̄dicare captiuis remiſ
ſionem ⁊ cecis viſū. dimittere cō
fractos in remiſſionē. p̄dicare an
nū dn̄i acceptū ⁊ diē retribucōis
Et cum plicuiſſet librū: reddidit
miniſtro ⁊ ſedit. Et omniū ī ſyna

goga oculi erāt intendētes in eū.
Cepit aūt dicere ad eos. q̄ hodie
impleta eſt hec ſcriptura ī aurib⁹
veſtris. Et omnes teſtimoniū illi
dabāt ⁊ mirabant̄ in verbis gra
tie que ꝓcedebant de ore ipſi⁹ ⁊ di
cebant. Nōne hic ē fili⁹ ioſeph?
Et ait illis. Utiq; dicetis m̄ hanc
ſimilitudinē. Medice cura teipſū.
Quāta audiuim⁹ facta in caphar
naū fac ⁊ hic ī patria tua. Ait au
tē. Amē dico vobis q̄ nemo ꝓphe
ta acceptus eſt ī patria ſua. In ve
ritate dico vob: multe vidue erāt
in diebus helie in iſr'l qn̄ clauſū ē
celū annis trib⁹ ⁊ menſib; ſex: cū
facta eēt fames magna ī oī terra
⁊ ad nullā illarū miſſus ē helias
n̄ in ſarepta ſydonie ad mulierem
viduā. Et multi leproſi erāt ī iſr'l
ſub heliſeo ꝓpha ⁊ nemo eoꝝ mū
datus ē niſi naamā ſyr⁹. Et reple
ti ſunt om̄es in ſynagoga ira hec
audientes. Et ſurrexerunt ⁊ eiece
rūt illū extra ciuitatē ⁊ duxerunt
illū vſq; ad ſupciliū montis ſup
quē ciuitas illorū erat edificata
ut p̄cipitarent eū. Ipſe aūt trāſiēs
p mediū illoꝝ ibat. Et deſcēdit in
capharnaū ciuitatē galilee. ibiq;
docebat illos ſabbatis. Et ſtupe
bant in doctrina ei⁹. q̄ in poteſta
te erat ſermo ipſius. Et in ſynago
ga erat homo habens demoniū
immūdū ⁊ exclamauit voce mag
dicēs. Sine: quid nobis ⁊ tibi ihe
ſu nazarene? Veniſti perdere nos
Scio te qui ſis ſanctus dī. Et incre
pauit illum iheſus dicens. Obmu
teſce et exi ab eo. Et cum proieciſ
ſet illum demonium in medium
exiit ab illo. nihilq; illum nocuit

Et factus ē pauoꝛ in oībus ⁊ col
loq̄bātur adinuicē dicētes. Qđ
ē hoc verbū qꝛ in ꝑtāte ⁊ virtute
ĭpat immūdis ſpiritibꝫ ⁊ exeūt.
Et diuulgabatur fama de illo in
omnē locū regionis Surgēs aūt
iħus de ſynagoga introiuit ĭ do
mū ſymonis. Socrꝰ aūt ſymōis
tenebatur magnis febribꝫ et ro
gauerūt illū ꝓ ea. Et ſtās ſup illā
imperauit febri ⁊ dimiſit illā ⁊ cō
tinuo ſurgēs miniſtrāuit illis. Cū
ſol aūt occidiſſet oēs q̄ habebāt
infirmos varijs languoribꝫ. du
cebāt illos ad eū at ille ſingulis
manꝰ imponēs curabat eos Exie
bāt aūt demonia a multis clamā
tia ⁊ dicentia qꝛ tu es filius dei Et
increpās nō ſinebat ea loqui qꝛ
ſciebāt ipſū eſſe xp̄m. Facta autē
die egreſſus ibat in deſertū locū
⁊ turbe reqrebant eū ⁊ venerunt
vſqꝫ ad ipſū ⁊ detinebāt illū ne
diſcederet ab eis. Quibꝰ ille ait.
Quia ⁊ alijs ciuitatibꝫ oportꝫ me
euāgeliſare regnū dei qꝛ ideo miſ
ſus ſū. Et erat ꝑdicās in ſynago
gis galilee. ¶ Ca. v.

Factū ē aūt cū turbe irruerēt
in eū ut audirent verbū dei
⁊ ipſe ſtabat ſecus ſtagnū gene
zareth. Et vidit duas naues ſtā
tes ſecus ſtagnū. piſcatores aūt
deſcenderāt ⁊ lauabāt retia. Aſcē
dēs aūt in vnam nauim q̄ erat ſy
monis rogauit eū a tra reducere
puſillū. Et ſedēs docebat de naui
cula turbas. Vt ceſſauit aūt loq̄
dixit ad ſymonē. Duc in altū et
laxate retia veſtra in capturā. Et
rn̄dens ſymō dixit illi. Preceptoꝛ
ꝑ totam noctē laborātes nihil ce
pimus in verbo aūt tuo laxabo re
te. Et cū hoc feciſſent cōcluſerunt
piſciū multitudinē copioſā. Rū
pebatꝰ aūt rete eoꝝ. Et annuerūt
ſocijs qui erāt in alia naui ut ve
nirent ⁊ adiuuarēt eos. Et venerūt
⁊ impleuerūt ambas nauiculas
ita ut mergerentꝰ. Qđ cum vidꝫ
ſymō petrꝰ ꝓcidit ad genua iħe
ſu dicens Exi a me qꝛ homo pecca
toꝛ ſū dn̄e. Stupoꝛ em̄ circūdederat
eū. ⁊ oēs qui cum illo erāt in cap
tura piſciū quā ceperāt. Similiteꝛ
aūt iacobū ⁊ iohānē filios zebe
dei qui erāt ſocij ſymonis. Et ait
ad ſymonē iħus. Noli timere ex
hoc iā hoies eris capiēs. Et ſbdu
ctis ad terrā nauibꝰ relictis ōni
bus ſecuti ſūt illū. Et factum ē cū
eſſet in vna ciuitatū ⁊ ecce vir ple
nus lepra ⁊ videns iheſū ⁊ ꝓcidēs
in fatiē ſuam rogauit eū dicens.
Dn̄e ſi vis potes me mūdare. Et
extēdēs manū tetigit eū dicēs. Vo
lo. Mūdare. Et ꝯfeſtim lepꝛ diſceſ
ſit ab illo. Et ipſe precepit illi ut
nemini diceret ſꝫ vade oſ̄nde te ſa
cerdoti ⁊ offer ꝓ emūdacōe tua ſi
cut ꝑcepit moyſes in teſtimoniū
illis. Perābulabat aūt magis ſ̄
mo de illo ⁊ ꝯueniebāt turbe mul
te ut audirent et curarentꝰ ab īfir
mitatibꝫ ſuis. Ipſe aūt ſecedebat
in deſertū ⁊ orabat. Et factū eſt in
vna dierꝫ ⁊ ipſe ſedebat docēs Et
erant pharisei ſedētes ⁊ legis do
ctores q̄ venerāt ex oī caſtello ga
lilee ⁊ iudee ⁊ ihrl̄m ⁊ virtus dn̄i
erat ad ſanandū eos. Et ecce viri
portantes in lecto hominē q̄ erat
paliticus et querebāt eū inferre
⁊ ponere añ eū. Et nō inuenientes

qua pte illū inferrēt p̄ turba: aſcē
derūt ſup tectū ⁊ p tegulas ſūmi
ſerūt eum cū lecto in mediū ante
ihm. Quoꝝ fidē ut vidit dixit. Ho
mo: remittunt̄ tibi peccata tua. Et
ceperūt cogitare ſcribe et phariſei
dicētes. Quis eſt hic qui loq̄tur
blaſphemias. Quis pōt dimitte
re pctā: niſi ſolꝰ deus. Ut cogno
uit aūt ihus cogitacōnes eoꝝ: re
ſpondēs dixit ad illos. Quid cogi
tatis in cordibꝰ vr̄is. Quid ē faci
liꝰ dicere dimittunt̄ tibi peccata: an
dicere ſurge ⁊ ambula. Ut autē
ſciatis q̄ filiꝰ hoīs habet poteſta
tem in terra dimittēdi peccata: ait
paralitico Tibi dico ſurge tolle le
ctū tuū ⁊ vade in domū tuā. Et cō
feſtim ɔſurgens corā illis tulit in
quo iacebat ⁊ abiit in domū ſuā
magnificans deū. Et ſtupor appre
hendit oēs ⁊ magnificabāt deū
Et repleti ſunt timore dicentes. q̄
vidimꝰ mirabilia hodie. Et poſt
hec exiit ⁊ vidit publicanū noīe
leui ſedentē ad theloneū ⁊ ait illi.
Sequere me. Et relictis oībus ſur
gens ſecutus ē eū. Et fecit ei cōui
uiū magnū leui in domo ſua ⁊ erāt
turba multa publicanoꝝ et alio
rū qui cū illis erant diſcūbentes.
Et murmurabāt phariſei ⁊ ſcribe
eoꝝ dicentes ad diſcipulos eiꝰ.
Quare cū publicanis ⁊ peccatori
bꝰ māducatis ⁊ bibitis. Et reſpō
dens ihus dixit ad illos. Nō egēt
qui ſani ſunt medico. ſꝫ qui male
hn̄t. Nō veni vocare iuſtos. ſed pec
catores ad penitentiā. At illi dixe
runt ad eū. Quare diſcipuli iohā
nis ieiunāt frequenter ⁊ obſecratō
nes faciūt: ſimilit̄ ⁊ phariſeoꝝ: tui

aūt edūt ⁊ bibūt. Quibꝰ ipſe ait.
Nūquid poteſtis filios ſpōſi dum
cū illis eſt ſpōſus facere ieiunare.
Venient aūt dies ⁊ cū ablatus fu
erit ab ill' ſpōſus: tūc ieiunabunt
in ill' diebꝰ. Dicebat aūt ⁊ ſimili
tudinē ad illos. Quia nemo ɔmiſ
ſurā a nouo veſtimēto immittit i
veſtimentū vetus: alioq̄n ⁊ nouū
rūpit ⁊ veteri nō ɔuenit ɔmiſſura
a nouo. Et nemo mittit vinū no
uū in vtres veteres: alioq̄n rum
pit vinū nouū vtres ⁊ vinū ef
fundet̄ ⁊ vtres pibūt. Sed vinū
nouū in vtres nouos mittendū
ē et vtraq; ɔſeruant̄. Et nemo bi
bens vetus ſtati vult nouū. dicit
enī vetus melius eſt. Ca. vi.

Factū eſt autē in ſabbato ſe
cūdo pmo cū trāſiret p ſata
vellebant diſcipuli eius ſpicas ⁊
māducabant ɔfricātes manibꝰ.
Quidā aūt phariſeoꝝ dicebāt il
lis. Quid facitis qd nō licꝫ in ſab
batis. Et rn̄dēs ihs ad eos dixit.
Nec hoc legiſtis qd fec̄ dauid cū
eſuriſſꝫ ipſe ⁊ q̄ cū illo erāt. quō in
trauit i domū dei ⁊ panes ꝓpoſitō
nis ſumpſit ⁊ māducauit ⁊ dedit
hiis q̄ cū ipō erāt q̄s n̄ licꝫ mādu
care n̄ tm̄ ſac̄dotibꝰ. Et dicebat il
lis. q̄ dn̄s ē filiꝰ hoīs etiā ſabbati
Factū ē āt ⁊ i alio ſabbato ut in
traret i ſynagogā ⁊ docēt. Et erat
ibi hō ⁊ manꝰ eiꝰ dextr̄ erāt arida
Obſuabāt āt ſcribe ⁊ phariſei ſi i
ſabbato curarēt: ut iuenirēt vn̄
accuſarēt eū. ipſe vero ſciebat cogi
tacōnes eoꝝ ⁊ ait hoī q̄ habebat
manū aridā. ſurge ⁊ ſta i mediū
Et ſurgēs ſtetit. Ait āt ad illos ihe
ſus. Interrogo vos ſi licꝫ ſabbatis

bn̄facere an male aīaȝ ſaluā facere an perdere. Et circūſpectis oībus
dixit hōi. Extēde manū tuā. Et extē
dit ⁊ reſtituta eſt manꝰ eiꝰ. Ipſi
aūt repleti ſūt inſipiētia ⁊ colloq̄
bātur ad inuicē. quidnā facerent
ihēſu. Factū eſt aūt in illꝰ diebus
exiit in mōtē orare ⁊ erāt pnoctās
in oracōe dei. Et cū dies factus eēt
vocauit diſcipulos ſuos ⁊ elegit
duodecim ex ipſis quos ⁊ aplōs
nominauit ſymonē quē cogno
minauit petrū ⁊ ādream fratrem
eiꝰ iacobū ⁊ iohānez. philippū ⁊
bartholomeū. matheū ⁊ thomaz.
iacobū alphei ⁊ ſymonē q̄ vocatꝰ
zelotes ⁊ iudam iacobi ⁊ iudam
ſcarioth qui fuit pditor. Et deſcē
dēs cū illis ſtetit in loco cāpeſtri ⁊
turba diſcipuloꝝ eiꝰ ⁊ multitudo
copioſa plebis ab omni iudea et
iheruſalē ⁊ maritima ⁊ tyri ⁊ ſydo
nis q̄ venerāt ut audirent eū ⁊ ſa
narentꝰ a languoribꝰ ſuis. Et qui
vexabātur a ſpiritibꝰ immundis
curabātur. Et oīs turba q̄rebat
eū tangere qꝛ vꝰtus de illo exiebat
⁊ ſanabat oīs. Et ipſe eleuatis
oculis ī diſcipulos ſuos dicebat
Beati pauperes qꝛ vr̄m eſt regnū
dei. Beati q̄ nūc eſuritis qꝛ ſatura
bimini. Beati q̄ nūc fletis quia ri
debitis. Beati eritis cū vos oderīt
hōies ⁊ cum ſepauerint vos ⁊ ex
pbrauerint ⁊ eiecerint nomē ve
ſtrū tanq̄ malū ppter filiū hōis.
Gaudete ī illa die ⁊ exultate ecce
enī merces vr̄a multa eſt in celo.
Scdm̄ hec enim faciebāt pphetis
pr̄es eoꝝ. Verūtamē ve vobis diui
tibus q̄ habetis ꝯſolacōem vr̄aȝ
Ve vobꝰ q̄ ſaturati eſtis qꝛ eſurie
tis. Ve vobis q̄ ridetis nūc quia lu
gebitis ⁊ flebitis. Ve cū bn̄ vobꝰ
dixerint oēs homines. Scdm̄ hec
enī faciebāt pphetis pr̄es eoꝝ. Sȝ
vobꝰ dico qui auditis. Diligite ini
micos vr̄os bn̄facite hijs q̄ vos
oderūt. Bn̄dicite maledicētibus
vos orate p calūniātibus vos. Et
q̄ te percutit in maxillam. pbe et al
terā ⁊ ab eo qui aufert tibi veſti
mētum. etiā tunicā noli phibere.
Omni aūt petēti te tribue ⁊ q̄ au
fert que tua ſūt ne repetas. Et pro
ut vultis ut faciāt vobis hōies ⁊
vos facite illis ſimiliter. Et ſi dili
gitis eos qui vos diligūt q̄ vobis
eſt gratia. Nā ⁊ pctōres diligen
tes ſe diligūt. Et ſi bn̄feceritis hijs
qui vobꝰ bn̄faciūt que vobis ē grā
tia. Siq̄dem ⁊ pctōres hoc faciūt.
Et ſi mutuū dederitis hijs a quibꝰ
ſperatis recipe que grā eſt vobꝰ.
Nā ⁊ peccatores pctōribꝫ feneran
tur ut recipiāt eq̄lia. Verūtamen
diligite inimicos vr̄os bn̄facite ⁊
mutuū date. nihil inde ſperātes ⁊
erit merces vr̄a multa ⁊ eritis filij
altiſſimi qꝛ ipſe benignꝰ eſt ſup ī
gratos ⁊ malos. Eſtote ergo mi
ſericordes ſicut ⁊ pr̄ veſter miſeri
cors eſt. Nolite iudicare ⁊ nō iu
dicabimini. Nolite cōdemnare et
nō cōdēnabimini. Dimittite ⁊ di
mittemini. Date ⁊ dabitꝰ vobꝰ. Mē
ſurā bonā ⁊ ꝯfertam ⁊ coagitatā
⁊ ſupefflucētē dabūt in ſinū vr̄m
Eadē vero mēſura q̄ mēſi fueritis
remetietꝰ vobis. Dicebat aūt illis
⁊ ſimilitudinē. Nūquid poteſt ce
cus cecū ducere. Nōne ābo ī foue
am cadūt. Nō eſt diſcipulꝰ ſup
magiſtrū. pfectus aūt omnis erit

ſi ſit ſicut magiſter eiꝰ. Quid aūt
vides feſtucā in oculo fratris tui.
trabeꝫ aūt que ī oculo tuo eſt nō
cōſideras. Aut quō potes dicere
fratri tuo: frat̄ ſine eiciaꝫ feſtucaꝫ
de oculo tuo: ipē in oculo tuo tra
bem nō vides. ypocrita eice p̄mū
trabeꝫ de oculo tuo ⁊ tūc pſpicies
ut educas feſtucam de oculo fra
tris tui. Nō eſt enim arbor bō que
facit fructꝰ malos: neqꝫ arbor ma
la faciēs fructū bonū. Vnaquequꝫ
enī arbor de fructu ſuo cognoſcit.
Neqꝫ enī de ſpinis colligunt ficus
neqꝫ de rubo vindemiant uuā. Bo
nus hō de bono theſauro cordis
ſui ꝓfert bonū ⁊ malus hō de ma
lo theſauro ꝓfert malū. Ex abun
dātia enī cordis os loquit̄. Quid
aūt vocatis me dn̄e dn̄e ⁊ nō faci
tis que dico. Ōis qui venit ad me
⁊ audit ſmōes meos ⁊ facit eos
oñdam vobis cui ſimil̄ ſit. Simil̄
eſt homini edificāti domuꝫ qui fo
dit in altū ⁊ poſuit fundamentū
ſupra petrā. Inundacōne autē fa
cta illiſū eſt flumē domui illi ⁊ nō
potuit eaꝫ mouere. Fundata enī
erat ſupra petrā. Qui aūt audit ⁊
nō facit ſimilis eſt hoī edificanti
domū ſuā ſupra terrā ſine funda
mento in quā illiſus eſt fluuiꝰ et
ꝯtinuo cecidit ⁊ facta eſt ruina do
mus illius magna. Ca. vij.

CVm autem impleſſet omnia
verba ſua in aures plebis ī
trauit capharnauꝫ. Centurionis
aūt cuiuſdā ſeruꝰ male hn̄s erat
moriturus q̄ illi erat precioſus. Et
cū audiſſet de ihū: miſit ad euꝫ ſe
niores iudeoꝝ: rogans eū ut veni
ret ⁊ ſaluaret ſeruum eius. At illi
cū veniſſent ad ihm rogabāt eū
ſollicite dicentes ei: qꝛ dignꝰ ē ut
hoc illi preſtes. Diligit enī genteꝫ
noſtrā: ſynagogā ipſe edificauit
nobis. Ihūs autē ibat cū illis. Et
cū iam nō lōge eēt a domo: miſit
ad eū cēturio amicos dicens. Do
mine: noli vexari. Nō eī ſū dignꝰ
ut ſub tectū meū intres: ꝓpter qđ
⁊ meipm nō ſū dignuꝫ arbitratꝰ
ut venirē ad te. ſed dic verbo ⁊ ſa
nabit̄ puer meus. Nam ⁊ ego hō
ſub ptāte cōſtitutus: hn̄s ſub me
milites ⁊ dico huic vade ⁊ vadit
⁊ alij veni ⁊ venit ⁊ ſeruo meo fac
hoc ⁊ facit. Quo audito ihūs mi
ratus eſt ⁊ ꝯuerſus ſequentibus
ſe turbis dixit. Amen dico vobis
nec in iſrl̄ tantā fideꝫ inueni. Et re
uerſi qui miſſi fuerāt domū: inue
nerūt ſeruū q̄ languerat ſanū. Et
factū eſt deinceps ibat ihs in ciui
tatē q̄ vocat̄ naym ⁊ ibant cū eo
diſcipuli eiꝰ ⁊ turba copioſa. Cū
autē appropinq̄ret porte ciuitatis
ecce defūctus efferebat̄ filius vni
cus matris ſue. Et hec vidua erāt
⁊ turba ciuitatis multa cum illa.
Quā cū vidiſſꝫ dn̄s: miſericordia
motus ſup eā dixit illi. Noli flere.
Et acceſſit ⁊ tetigit loculū. Hij āt
qui portabant ſteterūt. Et ait. Ado
leſcens: tibi dico ſurge. Et reſedit
qui erat mortuus ⁊ cepit loqui ⁊
dedit illū matri ſue. Accepit autē
oēs timor ⁊ magnificabant deum
dicentes. Quia ꝓpheta magnus
ſurrexit in nobis ⁊ quia deꝰ viſita
uit plebeꝫ ſuaꝫ. Et exijt hic ſermo
in vniuerſā iudeā de eo ⁊ omnem
circa regioneꝫ. Et nuntiauerūt io
hanni diſcipuli eiꝰ de oībꝰ hijs.

Et ꝯuocauit duos de diſcipulis
ſuis iohānes ⁊ miſit ad ihesuz di
cens Tu es q̄ venturus es · an aliū
expectamꝰ? Cū aūt veniſſent ad
eū viri dixerūt · Johannes bapti
ſta miſit nos ad te dicēs · Tu es
q̄ venturus es an aliū expectamꝰ?
In ipſa aūt hora multos curauit
a languoribꝰ ſuis ⁊ plagis ⁊ ſpiri
tibus malꝭ ⁊ cecis multis donauit
viſū · Et rn̄dēs dixit illis · Euntes re
nūciate iohāni q̄ audiſtis ⁊ vidi
ſtis · Quia ceci vident claudi ābu
lant leproſi mūdātur ſurdi audi
unt mortui reſurgēt · paupes euā
geliſātur ⁊ btūs eſt q̄cunqꝫ non
fuerit ſcandaliſatus in me · Et cū
diſceſſiſſent nūcij iohānis cepit
de iohāne dicē ad turbas · Quid
exiſtis in deſertū videre? Arūdinē
vēto agitataz? Sz quid exiſtis vi
dere? Hoīem mollibz veſtimētis
indutū? Ecce q̄ in veſte precioſa
ſūt ⁊ delicijs in domibz regū ſunt
Sz quid exiſtis videre? ꝓphetā?
Vtiqꝫ dico vobis ⁊ plus q̄ ꝓphe
tam · Hic eſt de quo ſcriptū ē · Ecce
mitto angelū meū an̄ faciē tuam
q̄ prepabit viā tuā ante te · Dico
eñ vob̄ maior inter natos mulie
rum ꝓpheta iohāne baptiſta ne
mo eſt · Qui aūt minor ē in regno
dei maior eſt illo · Et oīs populus
audiēs ⁊ publicani iuſtificauerūt
deū baptiſati baptiſmo iohānis
Phariſei aūt ⁊ legiſperiti · ꝯſiliū
dei ſpreuerūt in ſemetipōs nō bap
tiſati ab eo · Ait aūt dn̄s · Cui er
go ſimiles dicā hoīes generacōis
huius ⁊ cui ſimiles ſūt? Similes
ſūt pueis ſedētibz in foro ⁊ loquē
tibus adinuicē ⁊ dicētibz · Canta
uimꝰ vob̄ tibijs ⁊ nō ſaltaſtis la
mētauimꝰ ⁊ nō ploraſtis · Venit
aūt iohānes baptiſta neqꝫ man
ducās panē neqꝫ bibēs vinuz et
dicitis · Demoniū habet · Venit fi
lius hoīs māducās ⁊ bibēs ⁊ di
citis · Ecce hō deuorator ⁊ bibens
vinū amicus publicanoꝝ ⁊ pcc̄o
rum · Et iuſtificata eſt ſapīa · ab
ōmibz filijs ſuis · Rogabat aūt il
lū q̄dā de phariſeis ut manduca
ret cū illo · Et ingreſſus domū pha
riſei diſcubuit · Et ecce mulier q̄
erāt in ciuitate peccatrix ut cogno
uit ꝙ accubuit in domo phariſei
attulit alabaſtrū vngenti ⁊ ſtās
retro ſecus pedes eiꝰ lacrimis ce
pit rigare pedes eiꝰ et capillis ca
pitis ſui tergebat ⁊ oſculabatur
pedes eiꝰ ⁊ vngēto vngebat · Vi
dēs aūt phariſeꝰ q̄ vocauerat eū ait
intra ſe dicēs · Hic ſi eſſet ꝓpheta
ſciret vtiqꝫ que ⁊ qualꝭ ē mulier
q̄ tangit eū ꝙ peccatrix ē · Et rn̄dēs
ihesus dixit ad illū · Symō habeo
tibi aliq̄d dicere · At ille ait · Magi
ſter dic · Duo debitores erant cui
dā feneratori vnꝰ debebat denari
os quingētos ⁊ alius q̄nquagi
ta · Nō habētibus illis vnde redde
rent donauit vtriſqꝫ · Quis ergo
eū plus diligit? Et rn̄dens ſymō
dixit · Eſtimo ꝙ is cui plus dona
uit · At ille dixit ei · Recte iudicaſti
Et ꝯuerſus ad mulierē · dixit ſymo
ni · Vides hanc mulierē? Intraui
in domū tuā aquam pedibz meis
nō dediſti · Hec aūt lacrimis riga
uit pedes meos ⁊ capillis ſuis ter
ſit · Oſculū mihi nō dediſti hec au
tē ex quo intrauit nō ceſſauit oſcu
lari pedes meos · Oleo caput meū

nō vnxiſti·hec aūt vngēto vnxit
pedes meos·Propter qd dico tibi
Remittunt̄ ei pctā multa·qm̄ di
lexit multū·Cui aūt minꝰ dimitti
tur minꝰ diligit·Dixit aūt ad illā
Remittunt̄ tibi peccata Et ceperūt
qui ſimul accūbebant dicere intr̄
ſe·Quis ē hic q̄ etiā peccata dimit
tit·Dixit aūt ad mulierē·Fides
tua te ſaluā fecit·Vade in pace·

ET factū eſt deīn Ca·viij·
ceps ⁊ ipſe iter faciebat p ci
uitates ⁊ caſtella predicās ⁊ euā
geliſans regnū dei ⁊ duodecī cum
illo ⁊ mulieres aliq̄ que erāt cura
te a ſpiritibꝰ malignis et infirmi
tatibꝫ: maria que vocat̄ magdale
ne de q̄ ſeptē demonia exierant ⁊
iohanna vxor chuze pcuratoris
herodis ⁊ ſuſanna ⁊ alie multe q̄
miniſtrabāt ei de facultatibꝰ ſuis
Cū aūt turba plurima cōueniret
et de ciuitatibꝰ pperarēt ad eū: dixit
p ſiſitudinē·Exijt q̄ ſeminat ſeminare
ſemē ſuū ⁊ dū ſeminat: aliud cecidit
ſecꝰ viā ⁊ conculcatū ē ⁊ volucres ce
li comederūt illd·Et aliud cecidit ſup̄
petrā ⁊ natū aruit·q̄ nō hēbat hu
morē·Et aliud cecidit int̄ ſpinas
⁊ ſimul exorte ſpine ſuffocauerūt
illud·Et aliud cecidit in terrā bo
nā ⁊ ortū fecit fructū centuplum·
Hec dicēs clamabat·Qui habet
aures audiendi audiat·Interro
gabant aūt eū diſcipuli eiꝰ que
eēt hec pabola·Quibus ipſe dixit·
Vobꝭ datū ē noſſe miſteriū regni
dei·ceteris aūt in pabol̄ ut videntes
nō videāt et audientes nō intelli
gant·Eſt aūt hec pabola·Semē ē
verbū dei·Qui autē ſecus viā: hij
ſūt qui audiūt: deinde venit dya
bolus ⁊ tollit verbū de corde eorū
ne credentes ſalui fiant Nam qui
ſupra petrā: qui cū audierint cum
gaudio ſuſcipiūt verbū·Et hij ra
dices nō hn̄t·q̄ ad tempꝰ credūt
⁊ in tpe temptacōis recedūt·Qd
aūt in ſpinas cecidit: hij ſunt qui
audierūt ⁊ a ſollicitudinibꝰ ⁊ di
uicijs ⁊ voluptatibꝰ vite euntes
ſuffocant̄ ⁊ nō referūt fructū·Qd
aūt ī bonā terrā: hij ſūt q̄ in corde
bono ⁊ optimo audientes verbū
retinēt et fructū afferūt in patien
tia·Nemo aūt lucernā accendens
opit eam vaſe: aut ſubtus lectū
ponit·ſꝫ ſupr̄ candelabrū ponit ut
intrantes videāt lumē·Non ē enī
occultū qd nō manifeſtet̄: nec ab
ſconditū qd nō cognoſcat̄ ⁊ in pa
lā veniat·Videte ḡ quō auditis·
Qui enī habet dabit̄ illi ⁊ quicūqꝫ
nō habꝫ: etiā qd putat ſe hr̄e au
feret̄ ab illo·venerūt āt ad illū mr̄
⁊ fratres eiꝰ ⁊ nō poterant adire
ad eū pre turba·Et nūtiatū ē illi·
Mat̄ tua ⁊ fratres tui ſtant foris:
volentes te videre·Qui rn̄dens di
xit ad eos·Mater mea ⁊ frēs mei
hij ſūt qui verbū dei audiūt ⁊ fa
ciūt·Factū eſt aūt in vna dierū et
ipſe aſcendit ī nauiculā ⁊ diſcipu
li eiꝰ ⁊ ait ad illos: Trāſfretemus
trās ſtagnū·Et aſcēderūt·Et naui
gantibꝰ illis obdormiuit ⁊ deſcen
dit pcella venti ī ſtagnū ⁊ cōple
bant̄ ⁊ piclitabant̄·Accedētes āt
ſuſcitauerūt eū dicētes·Preceptor
perimꝰ·At ille ſurgēs increpauit
ventū ⁊ tēpeſtatē aq̄ ⁊ ceſſauit et
facta ē trāquillitas·Dixit āt illis·
Vbi ē fides vr̄a·q̄ timētes mirati
ſūt ad inuicē dicētes·q̄ſputas h̄ ē

Quia ⁊ vẽtis impat ⁊ mari ⁊ obe
diũt ei. Et nauigauerũt ad regio
nem geraſenoꝝ q̃ eſt ꝯtra galile
am Et cũ de naui egreſſus eſſ; ad
terrã occurrit illi vir q̃dã qui ha
bebat demoniũ iã tẽporibus mul
tis ⁊ veſtimẽto nõ iduebat᷑ neq;
in domo manebat ſ; in monumẽ
tis. Is ut vidit ihesũ ꝓcidit ante
illũ ⁊ exclamãs voce mag̃ dixit.
Quid michi ⁊ tibi ẽ ihũ fili dei altiſ
ſimi. Obſecro te ne me torqueas
Precipiebat enĩ ſpiritui immũdo
ut exiret ab hõie. Multis enĩ tẽpo
rib9 arripiebat illũ ⁊ vinciebat᷑
cathenis et cõpedib9 cuſtoditus
et ruptis vincul' agebat᷑ a demo
nio in deſerta. Interrogauit aũt
illũ ihesus dicẽs. Qd tibi nomen
ẽ. At ille dixit. Legio. Quia intra
uerãt demonia multa in eũ. Et ro
gauerũt illu; ne imperaret ill' ut
in abiſſu; irent. Erat aũt ibi grex
porcoꝝ multoꝝ paſcẽtiũ in mõte
⁊ rogabãt eũ ut pmitteret eis in
illos ingredi. Et pmiſit ill'. Exierũt
ergo demonia ab hõie ⁊ intraue
rũt in porcos ⁊ impetu abiit grex
p preceps i ſtagnũ ⁊ ſuffocatus ẽ.
Qd ut viderũt factũ q̃ paſcebant
fugerũt ⁊ nũciauerũt in ciuitatem
⁊ in villas. Exierũt aũt videre qd
factu; ẽ ⁊ venerũt ad ihm ⁊ inue
nerũt hõiem ſedẽte; a quo demo
nia exierãt veſtitũ. ac ſana mẽte
ad pedes ei9 ⁊ timuerũt Nũciaue
rũt aũt ill' ⁊ qui viderant q̃uo ſa
nus factus fuiſſ; a legione. Et ro
gauerũt illu; oĩs multitudo gera
ſenoꝝ ut diſcedere; ab ipſis quia
magno timore tenebãtur Ipe au
tẽ aſcẽdens nauim reuerſus ẽ. Et

rogabat illũ vir. a quo demonia
exierãt ut cũ eo eſſet dimiſit aũt
eũ ihus dicẽs. Redi in domũ tua;
⁊ narra q̃ãta tibi fecit deus. Et
abiit p vniũſã ciuitatẽ predicãs
q̃ãta illi feciſſ; ihesus. Factu; ẽ
aũt cũ rediſſet ihs excepit illum
turba Erãt aũt oẽs expectãtes eũ
Et ecce venit vir cui nomẽ iairus
⁊ ipſe pnceps ſynagoge erat et
cecidit ad pedes ihu. rogãs eũ ut
intraret in domũ ei9 qꝛ vnica filia
erat ei fere ãnoꝝ. xii. ⁊ hec morie
batur. Et cõtigit dũ iret a turbis
cõprimebatur. Et mulier quedã
erat i fluxu ſãguinis ab ãnis du
odecĩ q̃ i medicos erogauerãt om
nẽ ſubſtanciã ſuã nec ab vllo po
tuit curari. Acceſſit retro ⁊ tetigit
fimbriã veſtimẽti ei9 ⁊ confeſtim
ſtetit flux9 ſãguinis ei9 Et ait ihs
Quis ẽ qui me tetigit. Negãtib9
aũt oĩbus dixit petrus ⁊ q̃ cum il
lo erãt. Preceptor turbe te cõpri
mũt ⁊ affligũt ⁊ dicis q̃s me teti
git. Et dixit ihus Tetigit me ali
quis. Nã ⁊ ego noui v̉tutẽ de me
exiſſe. Vidẽs aũt mulier qꝛ nõ la
tuit. tremens venit ⁊ ꝓcidit ante
pedes ei9 ⁊ ob quã cauſã tetigerit
eũ idicauit corã oĩ populo ⁊ quẽ
admodũ cõfeſtim ſanata ſit. At
ipſe dixit ei. Filia fides tua ſaluã
te fecit. Vade in pace Adhuc illo
loquẽte. venit quidã ad pncipe;
ſynagoge dicẽs ei qꝛ mortua eſt
filia tua noli vexare illu;. Ihs ãt
audito hoc v̉bo rñdit pr̃i puelle
Noli timẽ. Crede tm̃ ⁊ ſalua erit
Et cũ veniſſet domũ. non pmiſit i
trare ſecu; quẽq̃ niſi petrũ ⁊ ia
cobũ ⁊ iohãne; ⁊ patrẽ ⁊ matrẽ

puelle. Flebāt aūt oēs ⁊ plange
bant illaꝫ. At ille dixit. Nolite fle
re. Nō eſt mortua puella ſ; dormit
Et deridebant eū: ſcientes q̄ꝛ mor
tua eēt. Ipſe aūt tenēs manū eiꝰ
clamauit dicēs. Puella ſurge. Et
reuerſus ē ſpūs eius ⁊ ſurrexit cō
tinuo. Et iuſſit illi dare mādacaē
Et ſtupuerūt pn̄tes eiꝰ: quibꝰ p̄ce
pit ne alicui dicerēt qđ factū eāt.

Conuocatis aūt ¶ Ca. ix.
ibus duodecī apl'is dedit il
lis virtutē ⁊ poteſtatē ſup omnia
demonia ⁊ ut lāguores curarent.
Et miſit illos predicare regnū dei
⁊ ſanare infirmos. Et ait ad illos
Nihil tuleritis in via neqꝫ virgaꝫ
neqꝫ perā neqꝫ panē neqꝫ pecuniā
neqꝫ duas tunicas habeatis. Et i
quācūqꝫ domum intraueritis ibi
manete ⁊ inde ne exeatis. Et qui
cunqꝫ nō receperint vos: exeuntes
de ciuitate illa etiā puluerē peduꝫ
veſtroꝝ excutite in teſtimoniū ſu
pra illos. Egreſſi aūt circuibāt p
caſtella: euangeliſantes et curan
tes vbiqꝫ. Audiuit aūt herodes
tetrarcha oīa que fiebant ab eo
et heſitabat eo q̄ diceret̄ a q̄buſ
dam q̄ iohēs ſurrexit a mortuis.
a quibuſdaꝫ vero q̄ helias appa
ruit. ab alijs aūt q̄ ꝓpheta vnus
de antiq̄s ſurrexit. Et ait herodes
Iohēm ego decollaui. Quis ē aūt
iſte de quo ego talia audio. Et q̄
rebat videre eū. Et reūſi apl'i nar
rauerūt illi quecūqꝫ fecerunt ⁊ aſ
ſūptis ill' ſeceſſit ſeorſuꝫ in locū de
ſertū q̄ eſt bethſaide. Q̄đ cū cogno
uiſſent turbe ſecuti ſūt illuꝫ ⁊ exce
pit illos ⁊ loq̄bat̄ ill' de regno dei
⁊ eos q̄ cura indgeibāt ſanabat

Dies aūt ceperat declinare. Et acce
dētes duodecim dixerūt illi Dimit
te turbas: ut eūtes in caſtella vil
laſqꝫ q̄ circa ſunt diuertāt ⁊ inue
niāt eſcas. q̄ꝛ h̄ in loco deſerto ſu
mꝰ. Ait autē ad illos. Vos date
ill' mādacare. At illi dixerūt. Nō
ſunt nobis plus q̄ꝫ q̄nqꝫ panes ⁊
duo piſces: niſi forte nos eamꝰ ⁊
emamꝰ in oēm hāc turbā eſcas.
Erāt autē fere viri q̄nqꝫ milia. Ait
aūt ad diſcipulos ſuos. Facite il
los diſcūbere p cōuiuia q̄nquage
nos ⁊ ita fecerūt. Et diſcubuerūt
oēs. Acceptis aūt q̄nqꝫ panibꝰ ⁊
duobꝫ piſcibꝫ reſpexit in celū ⁊ be
nedixit ill' ⁊ fregit ⁊ diſtribuit di
ſcipul' ſuis ut ponerēt an̄ turbas
Et manducauerūt oēs ⁊ ſaturati
ſūt. Et ſb'latū ē qđ ſupfuit ill' fra
gmētoꝝ cophini duodecī. Et factū
ē cū ſolꝰ eēt orās erāt cū illo ⁊ di
ſcipuli ⁊ interrogauit illos dicens.
Quē me dicunt eē turbe. At illi re
ſpōderūt ⁊ dixerūt iohēm baptiſtā
alij āt heliā. alij vero q̄ vnꝰ ꝓphe
ta de p̄oribꝫ ſurrexit. Dixit aūt ill'.
Vos autē quē me eē dicitis. Re
ſpōdēs ſymō petrꝰ dixit Criſtū dei
At ille icrepās illos p̄cepit ne cui
dicerēt hoc: dicēs. q̄ꝛ oportet filiū
hoīs mlta pati ⁊ ꝛprobari a ſeiori
bꝫ ⁊ p̄ncipibꝰ ſacdotū ⁊ ſcriba oc
cidi ⁊ tcia die reſurgē. Dicebat āt
ad oēs. Si quis vult poſt me ve
nire abneget ſemetipſuꝫ ⁊ tollat
crucē ſuaꝫ quotidie ⁊ ſequat̄ me.
Qui enim voluerit animam ſuaꝫ
ſaluam facere perdet illam. Naꝫ q̄
pdiderit animam ſuam ꝓpter me
ſaluaꝫ faciet illā. Quid enī ꝓficit
homo ſi lucret̄ vniuerſū mundū.

ſe aũt ipſũ pdat ⁊ detrimentũ ſui
faciat. Nã q̃ me erubuerit ⁊ me
os ſermones hũc filius hoĩs eru
beſcet cũ venerit in maieſtate ſua
⁊ patris ⁊ ſctõꝝ ãgeloꝝ. Dico
aũt vob̃ vere ſũt aliq̃ hic ſtantes
qui nõ guſtabũt mortẽ donec vi
deant regnũ dei. Factũ ẽ aũt poſt
hec v̾ba fere dies octo et aſſump
ſit petrũ ⁊ iacobũ ⁊ iohãnez ⁊ aſ
cẽdit in mõtẽ ut oraret. Et facta ẽ
dũ orarẽt ſpecies vult⁹ ei⁹ altera
⁊ veſtitus ei⁹ alb⁹ ⁊ fulgens. Et
ecce duo viri loquebãtur cũ illo.
Erãt aũt moyſes ⁊ helias viſi in
maieſtate ⁊ dicebãt exceſſum ei⁹
quẽ ↄpleturus erat in iheruſalez
Petr⁹ vero ⁊ q̃ cum illo erãt gra
uati erãt ſomno. Et euigilãtes vi
derũt maieſtatẽ ei⁹ ⁊ duos viros
qui ſtabãt cũ illo. Et factũ ẽ cum
diſcẽderẽt ab illo ait petr⁹ ad ihe
ſũ. Preceptor bonũ ẽ nos hic eſſe
⁊ faciam⁹ tria tabernacula vnũ
tibi ⁊ vnũ moyſi ⁊ vnum helie.
Neſciens q̃d diceret. Hec autẽ il
lo loquẽte facta ẽ nubes ⁊ obum
brauit eos ⁊ timuerũt intrãtibus
ill̾ in nubez. Et vox facta eſt de nu
be dicens Hic ẽ filius me⁹ dilect⁹
ipſũ audite. Et dũ fieret vox inuẽ
tus eſt iheſus ſolus ⁊ ipſi tacuerũt
⁊ nemini dixerũt i ill̾ diebꝫ quicq̃
ex hiis que viderãt. Factũ ẽ autẽ
in ſequẽti die deſcendẽtib⁹ illis de
mõte occurrit ill̾ turba multa. Et
ecce vir de turba exclamauit dicẽs
Magiſter obſecro te reſpice in fi
liũ meũ qꝛ vnicus ẽ mihi. Et ecce
ſpũs apprehendit eũ ⁊ ſubito cla
mat ⁊ elidit ⁊ diſſipat eũ cuꝫ ſpu
ma ⁊ vix diſcedit dilanians eum

Et rogaui diſcipulos tuos ut ei
cerent illũ ⁊ nõ potuerũt. Rñdens
aũt ihs dixit. O generacõ infidel̾
⁊ puerſa vſqueq̊ ero apud vos
⁊ patiar vos. Adduc huc filiuꝫ
tuũ. Et cũ accederz eliſit illũ demo
niũ ⁊ diſſipauit. Et icrepauit ihe
ſus ſpũm immũdũ ⁊ ſanauit pu
erũ ⁊ reddidit illuꝫ patri ei⁹. Stu
pebãt aũt oẽs in magnitudĩe dei
omĩbuſqꝫ mirãtibus in õib⁹ q̃
faciebat. Dixit ad diſcipulos ſu
os. Ponite vos in cordibꝫ veſtris
ſermõ es iſtos. Filius enĩ hoĩs fu
turũ eſt ut tradat̾ in manus ho
minũ. At illi ignorabat verbum
iſtud ⁊ erat velatũ añ eos ut nõ
ſẽtirent illud ⁊ timebãt euꝫ inter
rogare de hoc verbo. Intrauit au
tẽ cogitacõ in eos quis eoꝝ ma
ior eſſet. At iheſus vidẽs cogitaci
ones cordis illorũ apprehẽdit pue
rũ ⁊ ſtatuit illũ ſecus ſe ⁊ ait ill̾.
Quicũqꝫ ſuſceperit puerũ iſtuꝫ in
noĩe meo me recipit. Et q̃cunqꝫ
me receperit recipit eũ q̃ me miſit
Nã qui minor eſt inter oẽs vos h̾
maior ẽ. Rñdẽs ãt iohãnes dixit.
Preceptor vidim⁹ quẽdaꝫ in no
mine tuo eiciẽtẽ demonia et ꝓhi
buim⁹ eũ. qꝛ nõ ſequit̾ nobiſcuꝫ
Et ait ad illos iheſus. Nolite ꝓhi
bere. Qui enĩ nõ eſt aduerſũ vos
ꝓ vobis eſt. Factũ ẽ aũt dũ ↄple
rent̾ dies aſſumpcõis eius ⁊ ipſe
faciẽ ſuaꝫ firmauit ut iret iheruſa
lem. Et miſit nũcios añ cõſpectuꝫ
ſuũ ⁊ eũtes intrauerũt in ciuitatẽ
ſamaritanoꝝ ut pararent illi. Et
nõ receperũt eũ qꝛ facies ei⁹ erat
eũtis iheruſalez. Cũ vidiſſent aũt
diſcipuli eius iacob⁹ ⁊ iohãnes

dixerũt· Dñe vis dicim⁹ ut ignis
deſcendat de celo ⁊ ↄſumat illos⸗
Et ↄuerſus increpauit illos dicẽs
Neſcitis cui⁹ ſpũs eſtis. Fili⁹ ho
minis nõ venit aĩas ꝑdere· ſ; ſal
uare· Et abierũt in aliud caſtellũ
Factũ eſt aũt ambulantib⁹ illis
ĩ via: dixit quidã ad illũ· Sequar
te quocũq; ieris· Dixit illi ihẽſus·
Vulpes voueas hñt et volucres
celi nidos· filius autẽ hoĩs nõ ha
bet vbi caput ſuũ reclinet· Ait aũt
ad alteꝝ· Sequere me· Ille autẽ
dixit· Dñe: ꝑmitte m̃ primũ ire et
ſepelire patrẽ meũ· Dixitq; ei ihẽs
Sine ut mortui ſepeliãt mortuos
ſuos· tu aũt vade ⁊ ãnũtia regnũ
dei· Et ait alter· Sequar te dñe: ſed
ꝑmitte mihi ꝑmũ renũtiare hijs
qui domi ſũt· Ait ad illũ ihẽs· Ne
mo mittẽs manũ ſuã ad aratꝝ ⁊
aſpitiẽs retro: aptus ẽ regno dei·

Post hec aũt deſi ¶ Ca· x·
gnauit dñs ⁊ alios ſeptua
gitaduos ⁊ miſit illos binos añ
fatiẽ ſuam in oẽm ciuitatẽ ⁊ locũ
quo eẽt ipſe venturus· Et dicebat
illis· Meſſis quidẽ multa· opeãrij
aũt pauci· Rogate ẽgo dñm meſ
ſis ut mittat opãrios in meſſem·
Ite: ecce ego mitto vos ſicẽ agnos
int̃ lupos· Nolite portare ſacculũ
neq; perã neq; caltiamẽta ⁊ nemi
nem ꝑ viã ſalutaueritis· In quã
cũq; domũ intraueritis primũ di
cite pax huic domui ⁊ ſi ibi fuerit
filius pacis reqẽſcet ſup illũ pax
vrã: ſin aũt ad vos reuertetur· In
eadẽ aũt domo manete edentes ⁊
bibẽtes q̃ apud illos ſũt· Dign⁹
enĩ eſt opãrius mercede ſua· Noli
te tranſire de domo in domũ· Et in

quãcũq; ciuitatẽ intraueritis ⁊ ſu
ſceperint vos mãducate que ap
ponũtur vobis ⁊ curate infirmos
qui in illa ſunt ⁊ dicite illis appro
pinq̃bit in vos regnũ dei· In quã
cũq; aũt ciuitatẽ intraueritis ⁊ ñ
ſuſceperint vos: exeũtes ĩ plateas
eius dicite· Etiã pulueꝝ qui ad
heſit nob̃ de ciuitate vrã extergim⁹
in vos· Tamen hoc ſcitote q̃a ap
propinquabit regnũ dei· Dico vo
bis· qꝛ ſodomis ĩ die illa remiſſi⁹
erit q̃ꝫ illi ciuitati· Ve tibi corozaim
ve tibi bethſayda· qꝛ ſi in tyro et
ſydone facte fuiſſent v̇tutes que
facte ſũt in vobis olim in cilitio ⁊
cinere ſedentes peniterẽt· Verũta
men tyro ⁊ ſydone remiſſi⁹ erit ĩ
iuditio q̃ꝫ vob̃· Et tu capharnaũ
vſq; ad celũ exaltata: vſq; ad in
fernũ demergeris· Qui vos audit
me audit ⁊ q̃ vos ſpernit me ſper
nit· Qui aũt me ſpernit: ſpernit eũ
qui miſit me· Reuerſi ſũt aũt ſep
tuagintaduo cũ gaudio dicẽtes·
Dñe: etiã demonia ſubitiunt̃ nob̃
ĩ nomine tuo· Et ait illis· Videbã
ſathanã ſicut fulgur de celo cadẽ
tem· Ecce dedi vobis ꝑtãteꝫ calcan
di ſupra ſerpẽtes ⁊ ſcorpiones et
ſup̃ oẽm virtutẽ inimici ⁊ ñl vob̃
nocebit· Verũtamen in hoc noli
te gaudere· qꝛ ſpũs vob̃ ſubitiunt̃
Gaudete aũt q̃ꝫ nomina vrã ſcripta
ſũt ĩ cel̃· In ipſa hora exultauit in
ſpũſcõ ⁊ dixit· Cõfitebor tibi dñe
pr̃ celi ⁊ t̃re q̃ꝫ abſcõdiſti hec a ſa
piẽtib⁹ ⁊ prudẽtib⁹ ⁊ reuelaſti ea
puul̃· Etiaꝫ pr̃: qm̃ ſic placuit añ
te· Oĩa m̃ t̃dita ſũt a pr̃e meo· Et
nemo ſcit q̃s ſit fili⁹ ñ pr̃ ⁊ q̃s ſit
pr̃ ñ fili⁹ ⁊ cui voluerit fili⁹ reuelaẽ

Et cõuerſus ad diſcipulos ſuos
dixit. Beati oculi qui vidẽt q̃ vos
videtis. Dico em̃ vobis ꝙ multi re
ges ⁊ ꝓphete voluerũt videre que
vos videtis ⁊ nõ viderũt ⁊ audire
q̃ auditis ⁊ nõ audierũt. Et ecce
quidã legiſperitus ſurrexit tẽptãs
illũ ⁊ dicens. Magiſter q̇d faciẽ
do vitã eternã poſſidebo. At ille
dixit ad eũ. In lege quid ſcriptũ
eſt. Quõ legis. Ille rñdens dixit
Diliges dñm deũ tuũ ex toto cor
de tuo ⁊ ex tota anima tua ⁊ ex oĩ
bus viribꝰ tuis ⁊ ex omni mente
tua ⁊ proximũ tuũ ſicut te ipſũ. Dix
itq; illi. Recte rñdiſti. Hoc fac et
viues. Ille aũt volens iuſtificare
ſeipſũ dixit ad ihesũ. Et q̇s ẽ meꝰ
ꝓximꝰ. Suſcipiẽs ãt ihesus dix
it. Homo quidã deſcendebat ab
iheruſalẽ in ihericho ⁊ incidit in
latrones q̇ etiã deſpoliauerũt eũ
⁊ plagis impoſitis abierũt ſemi
viuo relicto. Accidit ut ſacerdos
quidã deſcẽderet eadẽ via ⁊ viſo il
lo preteriuit. Similit̃ ⁊ leuita cum
eſſet ſecus locũ ⁊ videret eũ ptrã
ſijt. Samaritanꝰ aũt quidã iter
faciens venit ſecus eũ ⁊ vidẽs eũ
miſericordia motꝰ eſt. Et appropi
ans alligauit vulnera eiꝰ infun
dens oleũ ⁊ vinũ ⁊ imponẽs illũ
in iumentũ ſuũ duxit in ſtabulũ
⁊ curam eiꝰ egit. Et altera die pro
tulit duos denarios ⁊ dedit ſtabu
lario ⁊ ait. Curam illius habe et
q̇dcunq; ſuperogaueris. ego cũ
rediero reddã tibi. Quis horũ triũ
videt̃ tibi ꝓximus fuiſſe illi qui in
cidit ĩ latrones. At ille dixit. Qui
fecit miſericordiã in illũ. Et ait illi
ihesus. Vade ⁊ tu fac ſimiliter. Fa
ctum ẽ aũt dũ irent ⁊ ipſe intrauit
in quoddã caſtellũ ⁊ mulier q̃dã
martha noĩe excepit illũ ĩ domũ
ſuã ⁊ huic erat ſoror noĩe maria.
Que etiã ſedẽs ſecꝰ pedes dñi au
diebat v̓bũ illius. martha autẽ
ſatagebat circa frequẽs miniſte
riũ. Que ſtetit ⁊ ait. Dñe nõ eſt ti
bi cure ꝙ ſoror mea reliq̇t me ſo
lã miniſtrare. Dic ergo illi ut me
adiuuet. Et rñdens dixit illi dñs
Martha martha ſollicita es et
turbaris erga plurĩa. Porro vnũ
eſt neceſſariũ. Maria optimã ꝑ
tem elegit. que nõ auferet̃ ab ea

Ca. xi.

ET factũ eſt cum
eſſet in quodã loco orans
ut ceſſauit dixit vnus ex diſcipu
lis eiꝰ ad eũ. Dñe doce nos orare
ſicut docuit iohãnes diſcipulos
ſuos. Et ait illis. Cũ oratis dicite
Pater ſãctificet̃ nomẽ tuũ. adue
niat regnũ tuũ fiat voluntas tua
panẽ noſtrũ quotidianũ da no
bis hodie et dimitte nob̃ peccata
nr̃a. ſiquidẽ ⁊ nos dimittimꝰ debi
toribꝰ nr̃is ⁊ ne nos ĩducas ĩ tẽp
tatiõẽ. Et ait ad illos. Quis veſtrũ
habebit amicũ ⁊ ibit ad illũ me
dia nocte ⁊ dicet illi amice cõmo
da mihi tres panes. qm̃ amicus
meus venit de via ad me ⁊ nõ ha
beo qđ ponã ante illũ ⁊ ille deintꝰ
reſpondẽs dicat. noli mihi mole
ſtus eẽ. iã oſtium clauſũ ẽ ⁊ pueri
mei mecũ ſunt in cubili. nõ poſſũ
ſurgere ⁊ dare tibi. Et ille ſi pſeue
rauerit pulſans dico vob̃ ⁊ ſi nõ
dabit illi ſurgẽs eo ꝙ amicꝰ eius
ſit ꝓpter improbitatẽ tñ eius ſur
get ⁊ dabit illi quotq̇t habꝫ ne
ceſſarios Et vob̃ dico ego. Petite

⁊ dabit̃ vobis· querite et inuenie
tis· pulſate et apiet̃ vobis· Omĩs
enĩ qui petit accipit ⁊ q̃ querit in
uenit ⁊ pulſãti aperiet̃· Quis aũt
ex voƀ prem petit panẽ: nũquid
lapidẽ dabit illi· Aut piſcẽ: nun
quid ꝑ piſce ſerpentẽ dabit illi·
Aut ſi petierit ouũ: nũquid porri
get illi ſcorpionẽ· Si ego vos cũ
ſitis mali noſtis bona data dare
filijs veſtris: q̃nto magis pat̃ ve
ſter de celo dabit ſpiritũ bonũ pe
tentibꝰ ſe· Et erat eiciẽs demoniũ
⁊ illud erat mutũ ⁊ cũ eiciſſet de
moniũ locutus eſt mutus ⁊ ãmi
rate ſunt turbe· Quidã aũt ex eis
dixerũt· In beezebub pñcipe demo
niorũ eicit demoĩa· Et alij temptã
tes: ſignũ de celo querebãt ab eo
Ipſe ãt ut vidit cogitacões eorũ di
xit eis· Omẽ regnũ ĩ ſeipſũ diuiſũ
deſolabit̃ ⁊ domꝰ ſupra domũ ca
det· Si aũt ⁊ ſathanas ĩ ſeipm̃ di
uiſus ẽ: quõ ſtabit regnũ eius· q̃
dicitis ĩ beelzebub eicere me demo
nia· Si ãt ego in beelzebub eicio
demoĩa: filij veſtri in quo eiciũt·
Ideo ipĩ iudices veſtri erũt· Porro
ſi in digito dei eicio demonia: pfe
cto puenit in vos r̃gnũ dei· Cum
fortis armatꝰ cuſtodit atriũ ſuũ
ĩ pace ſũt ea q̃ poſſidet· Si aũt for
tior illo ſupueniens vicerit eũ: vni
uerſa arma eiꝰ auferet in quibꝰ
cõfidebat ⁊ ſpolia eiꝰ diſtribuet·
Qui nõ ẽ mecũ aduꝰſũ me ẽ et qui
nõ colligit mecũ diſpgit· Cũ imũ
dus ſpũs exierit de hoĩe pambu
lat p loca inaquoſa: q̃rens reqẽ:
et nõ inueniẽs dicit· Reuertar in
domũ meã vñ exiui· Et cũ venerit
ĩuenit ſcopis mũdatã· Et tũc va

dit ⁊ aſſumit ſeptẽ alios ſpũs ſe
cum neq̃ores ſe ⁊ ingreſſi habitãt
ibi· Et fiũt nouiſſima hoĩs illiꝰ pei
ora p̃oribꝰ· Factũ ẽ aũt cũ hec di
ceret: extollẽs vocẽ quedã mulier
de turba dixit illi· Btũs venẽ qui
te portauit ⁊ vbera q̃ ſuxiſti· At il
le dixit· Quinymo beati qui audiũt
verbũ dei ⁊ cuſtodiũt illud· Tur
bis aũt cõcurrentibꝰ cepit dicere
Generacõ hec gñatio nequã eſt:
ſignũ querit ⁊ ſignũ nõ dabitur
ei niſi ſignũ ione· Nã ſicut fuit io
nas ſignũ niniuitis: ita erit filius
hoĩs generationi iſti· Regina au
ſtri ſurget ĩ iudicio cũ viris gene
racõnis huiꝰ ⁊ cõdẽnabit illos· q̃
venit a finibꝰ terre audire ſapiẽ
tiã ſalomoĩs· Et ecce plus q̃ ſalo
mon ħ· Viri niniuite ſurgẽt in iu
dicĩo cũ gñacõne hac ⁊ cõdẽnabũt
illã· q̃ penitẽtiã egerũt ĩ p̃dicacõe
ione. Et ecce plus q̃ iona ħ. Nemo
lucernã accẽdit ⁊ ĩ abſcõdito po
nit neq; ſub modio ſꝫ ſup̃ candela
brũ ut q̃ ingrediũt̃ lumẽ videant·
Lucerna corpis tui ẽ oculꝰ tuꝰ· Si
oculꝰ tuꝰ fuerit ſimplex: totũ cor
pus tuũ lucidũ erit· ſi ãt nequã
fuerit: etiã corpus tuũ tenebroſũ
erit· Vide g̃ ne lumẽ qđ ĩ te ẽ tene
bre ſint· Si g̃ corpꝰ tuũ totũ luci
dũ fuerit: nõ hñs aliquã ptẽ tene
brarũ erit lucidũ totũ· Et ſic lucña
fulgoris illũinabit te· Et cũ loq̃ret̃
rogauit illũ q̃dã phariſeꝰ ut prã
deret apđ ſe. Ihs aũt igreſſus recu
buit· Phariſeꝰ ãt cepit intr̃ ſe re
putans dicere· q̃re nõ baptiſatus
eẽt ante prandiũ· Et ait dñs ad
illũ· Nunc vos phariſei quod de
foris eſt calicis ⁊ catini mũdatis

qđ aūt intus ē veſtrū·plenū eſt
rapina ꝛ iniq̄tate· Stulti nōne q̄
fecit qđ deforis eſt·etiaꝫ id qđ de
intus eſt fecit. Verūtamē qđ ſup
eſt date elemoſinā ꝛ ecce oia mū
da ſūt vob̄. Sꝫ ve vob̄ phariſeis q̄
decimatis mētam ꝛ rutā ꝛ oē olꝰ
ꝛ preteritis iudiciū ꝛ caritatē dei·
Hec aūt oportuit facere ꝛ illa nō
omittere. Ve vob̄ phariſeis q̄ di
ligitis primas cathedras i ſyna
gogis ꝛ ſalutacōes in foro. Ve vo
bis q̄ eſtis ut monumēta q̄ non
parent ꝛ hoīes ambulātes ſupra
neſciūt· Rn̄dens aūt quidā ex le
giſperitis ait illi· Magiſter hec di
cēs etiā ꝯtumeliā nob̄ facis· At il
le ait· Et vob̄ legiſperitis ve quia
oneratis hoīes oneribus q̄ porta
re nō poſſunt ꝛ ipſi vno digito ve
ſtro nō tangitis ſarcinas· Ve vo
bis q̄ edificatis monumēta ꝓphe
tarū patres aūt veſtri occiderunt
illos· Profecto teſtificamini q̄ cō
ſentitis opibꝫ patrum vr̄oꝝ quo
niā quidē ipſi eos occiderunt vos
āt edificatis eoꝝ ſepulcr̄· Prop
terea ꝛ ſapiā dei dixit. Mittā ad il
los ꝓphetas ꝛ aplos ꝛ ex ill' occi
dent ꝛ pſequētur ut inq̄ratur ſā
guis oīm ꝓphetaruꝫ· q̄ effuſus eſt
a ꝯſtitucōe mūdi a generacōne
iſta a ſāguine abel vſqꝫ ad ſāgui
nē zacharie q̄ periJt inter altarē ꝛ
edem· Ita dico vobis req̄retur ab
hac generacōe· Ve vob̄ legiſperi
tis q̄ tuliſtis clauē ſciētie ipſi nō
introiſtis ꝛ eos q̄ introibant ꝓ
hibuiſtis· Cū hec ad illos diceret
ceperunt phariſei ꝛ legiſperiti gra
uiter inſiſtere ꝛ os eius opprimē
de multis inſidiātes ei ꝛ q̄rentes
cape aliq̄d ex ore eius· ut accuſa
rent eum·

Ca·xij·

Multis aūt turbis ꝯcurrenti
bus ita ut ſe inuicē ꝯculca
rēt cepit dicere ad diſcipulos ſu
os. Attēdite a fermēto phariſeo
rū qđ ē ypocriſis· Nihil em̄ oper
tū ē qđ nō reueletr̄ neqꝫ abſcondi
tū quod nō ſciatur· Quoniā q̄ in
tenebris dixiſtis· in lumine dicē
tur ꝛ qđ in aure locuti eſtis in cu
biculis predicabit' in tectis· Dico
aūt vobis amicis meis ne terrea
mini ab hiJs q̄ occidūt corpus ꝛ
ptꝰ hec nō habēt amplius q̄d fa
ciāt· Oſtēdam aūt vobis quē time
atis· Timete eū qui poſtq̄ occide
rit· habet ptātem mittere in gehē
nam· Ita dico vobis hūc timete·
Nōne q̄nqꝫ paſſeres veneunt di
pondio ꝛ vnus ex ill' nō ē in ob
liuione corā deo. Sed ꝛ capilli ca
pitis vr̄i omnes numerati ſunt·
Nolite ergo timere multis paſſeri
bus pluris eſtis. Dico aūt vobis
omnis q̄cunqꝫ ꝯfeſſus fuerit me
corā hoībꝫ ꝛ filius hominis ꝯfite
bit' illū coram āgelis dei· Qui aūt
negauerit me corā hoībus nega
bit' coraꝫ āgelis dei· Et oīs qui di
cit verbū in filiū hoīs remittetur
ei: ei aūt q̄ i ſpūm ſāctū blaſphe
mauerit nō remittetur· Cū autē
inducēt vos in ſynagogas ꝛ ad
magiſtratus ꝛ poteſtates nolite
ſolliciti eſſe· qualit' aut q̄d reſpōdea
tis aut quid dicatis Spūs em̄ ſā
ctus docebit vos in ipſa hora q̄d
oporteat vos dicere. Ait aūt ei q̄
dā de turba. Magiſter dic fratri
meo ut diuidat mecū hereditatē
At ille dixit ei· Homo quis me

ꝯſtituit iudicē aut diuiſorē ſupͤ
vos. Dixitq; ad illos. Videte ⁊ ca
uete ab oī auaricia. ꝗꝛ nō in abū
dantia cuiuſꝗ̄ vita eſt ex hijs q̄
poſſidet. Dixit aūt ſimilitudinem
ad illos dicens. Hominis quidē
diuitis vberes fructus ager attu
lit ⁊ cogitabat itra ſe dicēs. Quid
faciā: ꝗꝛ non habeo quo ꝯgregē
fruct⁹ meos. Et dixit. Hoc faciā.
Deſtruā horrea mea et maiora fa
ciā ⁊ illuc ꝯgregabo oīa que na
ta ſūt mihi ⁊ bona mea ⁊ dicā ani
me mee. Aīa: habes multa bona
poſita ī ānos plurimos: requieſce
comede. bibe. epulare. Dixit āt illi
deus. Stulte hac nocte animā tuā
repetūt a te. Que aūt paraſti cui⁹
erunt. Sic ē q̄ ſibi theſaurizat et
nō eſt in deū diues. Dixitq; ad di
ſcipulos ſuos. Jdeo dico vob̄. No
lite ſolliciti eē aīe veſtre quid mā
ducetis neq; corpi q̄d induamini
Aīa plus eſt ꝗ̄ eſca ⁊ corp⁹ pl⁹
ꝗ̄ veſtimentū. Cōſiderāte coruos.
ꝗꝛ nō ſemināt neq; metūt quib⁹
nō eſt cellariū neq; horreū ⁊ deus
paſcit illos. Quāto magis vos plu
res eſtis ill̄. Quis aūt veſtrū cogi
tando pōt adicere ad ſtaturā ſuā
cubitū vnū. Si ergo neq; q̄d mi
nimū ē poteſtis: q̄d de ceteris ſol
liciti eſtis. Conſiderate lilia q̄uo
creſcūt. Nō laborāt neq; nent. Di
co autē vob̄. nec ſalomō in oī glo
ria ſua veſtiebatᷣ ſicᷣ vnū ex iſtis.
Si aūt fenū q̄d hodie eſt ī agro ⁊
cras ī clibanū mittitᷣ de⁹ ſic veſtit
q̄uāto magis vos puſille fidei. Et
vos nolite q̄rere q̄d mā ducetis ā
quid bibatis ⁊ nolite in ſublime
tolli. Hec autē omnia gentes mū

di querunt. Pater aūt veſter ſcit
qm̄ hijs idigetis. Verūtamē q̄ri
te pͥmū rēgnū dī ⁊ iuſticiā ei⁹ ⁊ hec
omnia adiciētur vobis. Nolite ti
mere puſillus grex. q̄a cōplacuit
patri veſtro dare vob̄ regnū. Vē
dite que poſſidetis ⁊ date elemoſi
nam. Facite vob̄ ſacculos qui nō
vetereſcūt: theſaurū nō deficientē
ī cel̄ q̊ fur nō appropiat neq; tinea
corrūpit. Vbi em̄ theſaurus vr̄ ē
ibi ⁊ cor veſtrū erit. Sint lumbi vr̄i pͣ
cincti ⁊ lucerne ardētes ⁊ vos ſimi
les hoīb⁹ expectantib⁹ dn̄m ſuū
qn̄ reuertatᷣ a nupcijs ut cū vene
rit ⁊ pulſauerit: ꝯfeſtim aperiant
ei. Beati ſerui illi quos cū venerit
dn̄s inuenerit vigilantes. Amen
dico vobis ꝗꝛ pͣcinget ſe et faciet
illos diſcūbere ⁊ trāſiens miniſtrā
bit illis. Et ſi venerit in ſecūda vi
gilia et ſi in tertia vigilia venerit
⁊ ita inuenerit: beati ſūt ſerui illi.
Hoc aūt ſcitote. qm̄ ſi ſciret pater
familias qua hora fur veniret vi
gilaret vtiq; ⁊ nō ſineret pfodi do
mū ſuam. Et vos eſtote parati. ꝗꝛ
qua hora nō putatis filius homi
nis veniet. Ait aūt ei petrus. Dn̄e
ad nos dicis hanc pabolā an et
ad oēs. Dixit aūt dn̄s. Quis pu
tas eſt fidel̄ diſpenſator ⁊ prudēs
quē conſtituit domin⁹ ſupͣ fami
liam ſuā ut det illis in tempore tri
tici menſurā. Beatus ille ſeruus
quē cū venerit dn̄s inuenerit ita
facientem. Vere dico vobis. quo
niam ſupͣ omnia que poſſidet cō
ſtituet illum. Q̄d ſi dixerit ſeruus
ille in corde ſuo: moram facit dn̄s
me⁹ venire ⁊ cepit pcutē ſuos ⁊ an
cillas ⁊ edere ⁊ bibere ⁊ inebriari

veniet dñs ſerui illius i die qua
nõ ſperat ⁊ hora qua neſcit et di
uidet eũ partẽq; eius cũ infidelibus
ponet. Ille aũt ſeruꝰ qui cogno
uit voluntatẽ dñi ſui ⁊ nõ prepa
uit et nõ fecit ſcḋm volũtateʒ eiꝰ
vapulabit multis q̃ aũt nõ ꝯgno
uerit ⁊ fecit digna plagis vapu
labit paucis. Omni aũt cui mul
tũ datum ẽ. multũ queretᷣ ab eo
⁊ cui ꝯmendauerũt multũ plꝰ pe
tẽt ab eo. Ignẽ veni mittere i ter
rã ⁊ quid volo niſi ut accẽdatur.
Baptiſmũ aũt habeo baptiſari ⁊
q̃o coartor vſq; dũ pficiatur.
Putatis ꝙ pacem veni mittere in
terrã. Nõ dico vobis ſʒ ſepacõeʒ.
Erũt enĩ ex hoc quinq; in domo vna
diuiſi: tres i duos ⁊ duo i tres di
uidẽtur pater in filiũ. ⁊ filiꝰ in pa
treʒ ſuũ mater in filiã ⁊ filia i ma
trem ſocrus in nurũ ſuã et nurus
in ſocruʒ ſuã. Dicebat aũt ad tur
bas. Cũ videritis nubẽ orientẽʒ ab
occaſu. ſtatim dicitis nimbꝰ venit
⁊ ita fit ⁊ cum auſtrũ flãtem dici
tis. ꝙ eſtus erit ⁊ fit. ypocrite fa
ciem celi ⁊ terre noſtis pbaẽ hoc
aũt tps q̃o nõ probatis. Quid
aũt ⁊ a vobiſipſis non iudicatis
qḋ iuſtum ẽ. Cũ aũt vadis cum
aduerſario tuo ad pncipeʒ in via
da operaʒ liberari ab illo ne forte
trahat te ad iudicẽ ⁊ iudex tradat
te exactori ⁊ exactor mittat te i car
cereʒ. Dico tibi nõ exies inde donec
etiã nouiſſimũ minutũ reddas.

Aderãt aũt quidã Ca. xiij.
ipſo in tẽpe nũciãtes illi de
galileis quoꝝ ſãguineʒ pylatus
miſcuit cũ ſacrificijs eoꝝ. Et rñdẽs
dixit ill'. Putatis ꝙ hij galilei p̃
omnibꝰ galileis peccõres fuerint
ꝙ talia paſſi ſũt. Nõ dico vobis
ſed niſi penitẽtiã habueritis oẽs
ſimilit' peribitis ſic illi decẽ ⁊ octo
ſupr̃ quos cecidit turris in ſyloe
⁊ occidit eos. Putatis ꝙ ⁊ ipſi de
bitores fuerint pter oẽs hoĩes
habitantes in iheruſaleʒ. Nõ di
co vob' ſed ſi nõ penitẽtiã habue
ritis oẽs ſimilit' peribitis. Dice
bat aũt ⁊ ſimilitudinẽ. Arborem
fici habebat q̃daʒ plantatã in vi
nea ſua ⁊ venit querẽs fructuʒ in
illa ⁊ nõ inuenit. Dixit aũt ad cul
torẽ vinee. Ecce ãni tres ſunt ex q̊
venio querẽs fructuʒ in ficulnea
hac ⁊ nõ inuenio. Succide ergo
illaʒ. Vt qḋ etiã terrã occupat.
At ille rñdẽs dixit illi. Dñe dimit
te illam ⁊ hoc ãno vſq; dũ fodiaʒ
circa illã ⁊ mittaʒ ſtercora. Et ſi q̃
dem fecerit fructũ. ſin autẽ in futu
rũ ſuccides eã. Erat aũt docẽs i ſy
nagoga eorum ſabbatis. Et ecce
mulier q̃ habebat ſpũm infirmi
tatis ãnis decẽ ⁊ octo ⁊ erat inclina
ta nec omnino poterat ſurſũ reſpi
cere. Quã cũ videret iheſus vocauit
eam ad ſe ⁊ ait illi. Mulier dimiſ
ſa es ab infirmitate tua. Et impo
ſuit illi manus ⁊ cõfeſtim erecta
ẽ ⁊ glorificabat deũ. Rñdens autẽ
archiſynagogus indignãtꝰ ꝙ ſab
bato curaſſet iheſus dicebat tur
be. Sex dies ſũt in q̃bꝫ oportʒ ope
rari. In hijs ergo venite ⁊ curami
ni ⁊ nõ in die ſabbati. Rñdẽs au
tẽ ad illũ dñs dixit. ypocrite vnuſ
q̃ſq; veſtrũ ſabbato nõ ſoluit bo
uem ſuũ aut aſinũ a preſepio et
ducit ad aquare. Hãc aũt filiam
abrahe quã alligauit ſathanas

ecce decē ⁊ octo ānis nō oportuit
ſolui a vinculo iſto die ſabbati.
Et cū hec diceret erubeſcebāt oēs
aduerſarij eius ⁊ oīs ꝑplus gau
debat in vniuerſis q̄ glorioſe fie
bāt ab eo. Dicebat ergo. Cui ſimi
le eſt regnū dei ⁊ cui ſimile eſtima
bo illud. Simile ē grano ſinapis
qđ acceptū homo miſit ī ortū ſuū
⁊ creuit ⁊ factum eſt in arborē ma
gnā ⁊ volucres celi requieuerūt ī
ramis eius. Et iterū dixit. Cui ſimi
le eſtimabo regnū dei. Simile eſt
fermento qđ acceptū mulier ab
ſcōdit ī farine ſata tria: donec fer
mentaret totū. Et ibat ꝑ ciuitates
⁊ caſtella docens ⁊ iter faciens in
ihrlm. Ait aūt illi quidā. Dn̄e: ſi
pauci ſūt qui ſaluant. Ipſe autē
dixit ad illos. Contēdite intrare
ꝑ anguſtā portam. q2 multi dico
vob querūt intrare ⁊ nō poterunt
Cum aūt intrauerit pr̄familias ⁊
clauſerit oſtiū et incipietis foris
ſtare ⁊ pulſare oſtiū dicentes do
mine aperi nob ⁊ rn̄dens dicet vo
bis. Neſcio vos vn̄ ſitis. Tūc inci
pietis dicere. Mādicauim9 corā
te ⁊ bibimus ⁊ in plateis nr̄is do
cuiſti. Et dicet vobis. Neſcio vos
vn̄ ſitis. Diſcedite a me oēs opera
rij iniq̄tatis. Ibi erit fletus ⁊ ſtri
dor dentiū cū videritis abrahā et
yſaac ⁊ iacob et oēs ꝓphas in re
gno dei. vos autē expelli foras. Et
venīēt ab oriente ⁊ occidēte ⁊ aq̄
lone ⁊ auſtro ⁊ accūbent ī regno
dei Et ecce ſūt nouiſſimi q̄ erūt pri
mi ⁊ ſūt primi qui erūt nouiſſimi
In ipſa die acceſſerūt quidā pha
riſeorū dicentes illi. Exi ⁊ vade hic
q2 herodes vult te occidere. Et ait

illis. Ite ⁊ dicite vulpi illi. Ecce eiicio
demonia ⁊ ſanitates ꝑficio hodie
⁊ cras ⁊ tertia die ↄſumor. Verū
tamen oportet me hodie ⁊ cras ⁊
ſequēti ambulare. q2 nō capit ꝓ
phetā perire extra ihrlm. Iheruſa
lē ihrlm que occidis ꝓphas ⁊ la
pidas eos q̄ mittunt ad te. Quo
tiens volui cōgregare filios tuos
quēadmodū auis nidū ſuū ſub
pēnis ⁊ noluiſti. Ecce relinquet vo
bis dom9 vr̄a deſerta. Dico aūt vo
bis. q̄a nō videbitis me donec ve
niat cum dicetis. benedictus qui
venit in nomine dn̄i. Ca. xiiij.
Et factū eſt cū introiſſet ihe
ſus in domū cuiuſdam pn̄ci
pis phariſeorū ſabbato mādica
re panē ⁊ ipſi obſeruabant eū. Et
ecce hō q̄dā ydropicus erat an̄ il
lū. Et rn̄dens ihūs dixit ad legiſ
peritos ⁊ phariſeos dicēs. Si licet
ſabbato curare. At illi tacuerūt.
Ipſe vero apprehēſū ſanauit eū ac
dimiſit. At rn̄dens ad illos dixit
Cui9 vr̄m aſin9 ā bos ī puteū cadet
⁊ nō ↄtinuo extrahet illū die ſab
bati. Et nō poterāt ad hec rn̄dere
illi. Dicebat aūt ⁊ ad īuitatos pa
rabolā: intendēs q̄uo p̄mos accu
bit9 eligerēt: dicēs ad illos. Cū ī
uitat9 fueris ad nuptias: n̄ diſcū
bas ī p̄mo loco: ne forte honorati
or te ſit inuitat9 ab illo ⁊ veniens
is qui te ⁊ illū vocauit: dicat tibi da
huic locū et tūc īcipias cū rubore
nouiſſimū locū tenere. Sed cū voca
tus fueris vade recūbe ī nouiſſimo
loco ut cū venerit qui te īuitauit
dicat tibi. Amice aſcēde ſuperi9. Tūc
erit tibi gloria corā ſil' diſcūbētib3
q̄a oīs qui ſe exaltat humiliabit

a qui ſe humiliat exaltabit᷑. Dice
bat aūt ⁊ ei q̄ ſe inuitauerat. Cū
facis prādiū aut cenā. noli voca
re amicos tuos. neq̧ fratres tuos
neq̧ cognatos. neq̧ vicinos di
uites ne forte ⁊ ipſi te reinuitēt et
fiat tibi retribucō. Sȝ cū facis cōui
uiū voca paupes. debiles claudos
⁊ cecos ⁊ btūs eris q̄ nō habent
retribuere tibi. Retribuet᷑ autē ti
bi in reſurrectiōe iuſtoꝝ. Hec cū
audiſſet quidā de ſimul diſcūbē
tib⁹ dixit illi. Btūs qui māduca
bit panē in regno dei. At ipſe dix
it ei. Homo q̄daȝ fecit cenā mag
nā ⁊ vocauit multos Et miſit ſeruū
ſuuȝ hora cene dicere inuitatis ut
venirēt q̄ iā pata ſūt oīa. Et cepe
rūt ſimul omēs excuſare. Prim⁹
dixit ei. Villam emi ⁊ neceſſe ha
beo exire ⁊ videre illā. Rogo te ha
be me excuſatū. Et alter dixit. Iu
ga boum emi q̄nq̧ ⁊ eo probare
illa. Rogo te habe me excuſatuȝ.
Et alius dixit Vxorē duxi ⁊ ideo
nō poſſum venire. Et reuerſus ſer
u⁹ nūciauit hec dn̄o ſuo Tūc ira
tus prſ̄familias dixit ſ᷑uo ſuo. Exi
cito in plateas ⁊ vicos ciuitatis
⁊ pauperes ac debiles ⁊ cecos et
claudos introduc huc. Et ait ſer
uus. Dn̄e factum ē ut imperaſti ⁊
adhuc locus ē Et ait dn̄s ſeruo.
Exi in vias ⁊ ſepes ⁊ cōpelle ītrare
ut impleatur dom⁹ mea. Dico au
tē vobis q̄ nemo viroꝝ illoruȝ q̄
vocati ſunt guſtabūt cenam meaȝ.
Ibāt aūt turbe multe cū eo ⁊ con
uerſus dixit ad illos. Si q̄s venit
ad me ⁊ nō odit prēȝ ſuū ⁊ mrēȝ
⁊ vxorē ⁊ filios ⁊ fratres ⁊ ſororēs
adhuc aūt ⁊ aīam ſuā nō poteſt

me⁹ eſſe diſcipul⁹ Et qui nō baiu
lat crucēȝ ſuam ⁊ venit poſt me nō
poteſt me⁹ eē diſcipul⁹. Quis em̄
ex vobis volens turrim edificare
nō prius ſedēs cōputat ſūptus q̄
neceſſarij ſūt. ſi habeat ad pficiē
dū ne poſtea q̄ poſuerit fūdamē
tū ⁊ nō potuerit pficere. oēs qui
vident icipiāt illudere ei dicentes
q̄ hic hō cepit edificare ⁊ non po
tuit cōſūmare. Aut q̄s rex iturus
cōmittere bellū aduerſus aliū re
gē nō ſedens pri⁹ cogitat ſi poſſit
cū decem milibȝ occurrere ei. q̄ cuȝ
viginti milibȝ venit ad ſe. Alioq̄n
adhuc illo lōge agente legacōeȝ
mittēs rogat ea q̄ pacis ſūt. Sic
ergo oīs ex vobis q̄ nō renun
ciat oībȝ que poſſidet non poteſt
meus eſſe diſcipulus. Bonū ē ſal
Si aūt ſal q̧ euanuerit in quo cō
dietur. Neq̧ in terrā neq̧ in ſter
quiliniū vtile ē ſed foras mittet᷑.
Qui habȝ aures audiēdi audiat
ERant aūt appro Ca. xv.
pinquātes ei publicani et
peccōres ut audirent illū. Et mur
murābāt phariſei ⁊ ſcribe dicētes
q̄ hic peccōres recipit ⁊ māducat
cū illis. Et ait ad illos parabolaȝ
iſtā dicens. Quis ex vob̄ homo q̄
habet centū oues ⁊ ſi pdiderit vnā
ex illis. nōne dimittit nonagita
nouē in deſerto ⁊ vadit ad illam
q̄ perierāt donec inueniat eā. Et cū
inuenerit eā. imponit ī humeros
ſuos gaudēs ⁊ veniens domū cō
uocat amicos ⁊ vicinos dicēs il
lis. Cōgratulamini mihi q̄ inue
ni ouē meā q̄ perierat. Dico vobis
q̄ ita gaudiū erit ī celo ſuper vno
peccōre penitētiam agēte q̄ ſupra

nonagintanouē iuſtis q̄ nō indi
gēt penitētia. Aut que mulier ha
bens dragmas decem ſi ꝑdiderit
dragmā vnā: nōne accipit lucer
naꝫ ⁊ euertit domū et querit dili
gent᷑ donec inueniat. Et cuꝫ inue
nerit: cōuocat amicas ⁊ vicinas
dicens. Cōgratulamini mihi. q̄a
inueni dragmā quā ꝑdiderā. Ita
dico vobis: gaudiū erit angel᷑ dei
ſup vno peccatore penitentiā agē
te. Ait aūt. Hō quidā habuit du
os filios ⁊ dixit adoleſcentior ex
illis patri. Pat᷑ da mī portionē ſub
ſtantie q̄ me ɔtingit. Et diuiſit ill᷑
ſubſtātiā. Et nō poſt multos dies
ɔgregatis oībꝰ adoleſcentior filiꝰ
ꝑegre ꝓfectus ē in regionē lōgin
quā et ibi diſſipauit ſubſtantiaꝫ
ſuaꝫ viuendo luxurioſe. Et poſtq̄
oīa ɔſūmaſſet: facta eſt fames va
lida in regione illa ⁊ ipſe cepit ege
re. Et abijt et adheſit vni ciuiū re
gionis illius ⁊ miſit illū in villaꝫ
ſuam ut paſceret porcos. Et cupie
bat implere ventrē ſuuꝫ de ſiliq̄s
quas porci māducabāt et nemo
illi dabat. In ſe āt reuerſus dixit
Q̄nti mercēnarij in domo patris
mei abundāt panibꝰ: ego auteꝫ
hic fame pereo. Surgam ⁊ ibo ad
p̄rem meū ⁊ dicaꝫ ei. Pat᷑: peccaui
in celū ⁊ corā te: iam nō ſū dignꝰ
vocari filiꝰ tuus: fac me ſicut vnū
de mercēnarijs tuis. Et ſurgēs ve
nit ad p̄reꝫ ſuū. Cū aūt adhuc lō
ge eēt vidit illū pat᷑ ipſiꝰ ⁊ miſeri
cordia motus ē ⁊ accurrēs cecidit
ſup collū eiꝰ ⁊ oſculatus ē euꝫ. Di
xitq̄ ei filius. Pat᷑: peccaui in celū
⁊ corā te: iaꝫ nō ſū dignꝰ vocari fi
lius tuꝰ. Dixit aūt pat᷑ ad ſeruos
ſuos. Cito ꝓferte ſtolā primā et
induite illū ⁊ date anulū ī manū
eiꝰ ⁊ calciamenta in pedes eius. Et
adducite vitulū ſaginatū ⁊ occi
dite ⁊ māducemꝰ ⁊ epulemur. q2
hic filiꝰ meꝰ mortuꝰ erat ⁊ reuixit
perierat ⁊ inuētus eſt. Et ceperūt
epulari. Erat aūt filiꝰ eiꝰ ſenior in
agro. Et cū veniret ⁊ appropinqua
ret domui: audiuit ſymphoniaꝫ ⁊
chorꝫ ⁊ vocauit vnū de ſeruis ⁊ in
terrogauit q̄ hec eēnt. Iſq3 dixit il
li. Frat᷑ tuus venit et occidit pat᷑
tuus vitulū ſaginatū. q2 ſaluū il
lū recepit. Indignatus eſt aūt ⁊
nolebat introire. Pat᷑ ergo illiꝰ
egreſſus cepit rogare illuꝫ. At ille
rn̄dens dixit p̄ri ſuo. Ecce tot ānis
ſeruio tibi ⁊ nūq̄ mandatū tuuꝫ
p̄terii ⁊ nūq̄ dediſti mī hęduꝫ ut
cū aīcis meis epularer. Sꝫ poſtq̄
filius tuꝰ hic qui deuorauit ſbſtā
tiaꝫ ſuā cū meretricibꝰ venit: occi
diſti illi vitulū ſaginatū. At ipſe
dixit illi. Fili tu ſemp̄ mecum es ⁊
oīa mea tua ſūt. Epulari āt ⁊ gau
dere oportebat. q2 frat᷑ tuꝰ h̄ mor
tuꝰ erat ⁊ reuixit: perierat et inuē
tus eſt.

Capitulū. xvi.

Dicebat aūt ⁊ ad diſcipulos
ſuos. Hō quidā erat diues
qui habebat villicum: ⁊ hic diffa
matus ē apud illū: quaſi diſſipaſ
ſet bona ipſius. Et vocauit illū et
ait illi. Quid hᵒ audio de te. Red
de racōem villicationis tue. Iam
eñ nō poteritis villicare. Ait aūt
villicus intra ſe. Quid faciam. q̄a
dominus meus aufert a me villi
cationem. Fodere non valeo: mē
dicare erubeſco. Scio quid faciaꝫ
ut cū amotꝰ fuero a villicacōne

recipiant me ī domos ſuas· Con
uocatis itaq; ſingulis debitorib9
dn̄i ſui dicebat primo · Quātū de
bes dn̄o meo.⸗ At ille dixit· Cētuꝫ
cados olei· Dixitq; illi · Accipe cau
cōnem tuā ⁊ ſede cito ſcribe quin
quaginta. Deinde alio dixit Tu ve
ro quātū debes.⸗ Qui ait · Cētum
choros tritici· Ait illi Accipe lrās
tuas ⁊ ſcribe octoginta· Et lauda
uit dn̄s villicū iniq̄tatis qꝛ prudē
ter feciſſꝫ quia filij hui9 ſeculi pru
dētiores filijs lucis in generacōe
ſua ſūt Et ego vob̄ dico· Facite vo
bis amicos de māmona iniq̄tatis
ut cum defeceritis recipiāt vos in
eterna tabernacula· Qui fidel̄ eſt
in minimo ⁊ in maiori fidelis ē et
q̄ in modico iniquus ē ⁊ in maio
ri iniquus eſt Si ergo in iniq̄ mā
mona fideles nō fuiſtis qđ veruꝫ
ē quis credet vob̄.⸗ Et ſi in alieno
fideles nō fuiſtis qđ veſtruꝫ ē q̄s
dabit vob̄.⸗ Nemo ſeruus poteſt
duob9 dn̄is ſeruire. Aut eñ vnū
odiet ⁊ alteꝝ diliget· aut vnī ad
herebit ⁊ alterū cōtēnet · Nō pote
ſtis deo ſeruire ⁊ māmone. Audie
bāt aūt oīa hec pharisei q̄ erant
auari ⁊ deridebāt illū. Et ait ill̄. Vos
eſtis q̄ iuſtificaſtis vos corā hōi
bus de9 aūt nouit corda veſtra·
Quia qđ hōib9 altū ē abhomina
cio ē añ deū· Lex ⁊ ꝓphete vſq; ad
iohānem ex eo regnū dei euāgeli
ſat̄ ⁊ oīs in illud vim facit· Faci
lius eſt aūt celū ⁊ terrā preterire
q̄ꝫ de lege vnū apicē cadere· Om̄is
q̄ dimittit vxorē ſuā ⁊ alteraꝫ du
cit mechat̄ ⁊ q̄ dimiſſam a viro
ducit mechat̄· Homo q̄daꝫ erat
diues q̄ induebatur purpura et
biſſo ⁊ epulabat̄ quotidie ſplē
dide Et erat quidā mendicus no
mine lazarus q̄ iacebat ad ianu
am ei9 vlcerib9 plenus· cupiens
ſaturari de micis q̄ cadebāt de mē
ſa diuitis ⁊ nemo illi dabat · Sꝫ
⁊ canes veniebāt ⁊ lingebant vl
cera ei9· Factū eſt aūt ut morere
tur mēdicus ⁊ portaret̄ ab āgelis
in ſinū abrahe· Mortu9 eſt aūt di
ues ⁊ ſepultus ē ī iferno· Eleuās
autem oculos ſuos cū eſſet ī tor
mētis vidit abrahā alōge et la
zarum ī ſinu ei9 et ipſe clamans
dixit· Pater abrahā miſerere mei
et mitte lazarū ut ītinguat extre
mū digiti ſui in aquaꝫ· ut refrige
ret linguā meā qꝛ crucior ī hac flā
ma· Et dixit illi abrahā Fili recor
dare qꝛ recepiſti bona ī vita tua ⁊
lazarus ſimiliter mala· Nūc autē
hic ꝯſolatur tu vero cruciaris· Et
in hijs om̄ib9 īter nos et vos ca
hos magnū firmatū ē ut hij qui
volūt hinc trāſire ad vos nō poſ
ſint neq; īde huc trāſmeare Et ait
Rogo ergo te prē ut mittas euꝫ ī
domum patris mei· Habeo enim
q̄nq; fratres ut teſtet̄ ill̄ ne et ip
ſi veniant ī locum hunc tormēto
rū· Et ait illi abrhaꝫ· Habēt moy
ſen ⁊ ꝓphetas audiant illos · At
ille dixit · Nō pater abrahaꝫ ſꝫ ſi
q̄s ex mortuis ierit ad eos penitē
ciam agēt· Ait aūt illi· Si moyſē
⁊ ꝓphetas nō audiunt neq; ſi q̄s
ex mortuis reſurrexerit credēt ·

Et ad diſcipu ¶ Ca· xvij ·
los ſuos ait · Impoſſibile ē
ut nō veniant ſcandala· Ve aūt
illi ꝑ quē veniūt · Vtilius eſt illi
ſi lapis molaris imponatur circa

dollum eius ⁊ ꝓiciatur in mare q̄
ut ſcādalizet vnū de puſillis iſtis
Attendite vobis. Si peccauerit in
te frater tuus:increpa illū et ſi pe
nitētiā egerit:dimitte illi Et ſi ſep
ties in die peccauerit i te ⁊ ſepcies
in die cōuerſus fuerit ad te dicēs
penitet me:dimitte illi. Et dixerūt
apoſtoli dn̄o Adauge nobis fidē
Dixit aūt dominꝰ. Si habueritis
fidē ſicut granū ſinapis diceretis
huic arbori moro eradicare et trāſ

plantare in mare ⁊ obediret vobꝭ
Quis autem veſtrum habens ſer
uū arātez aut paſcentē boues qui
regreſſo de agro dicat illi ſtatim
trāſi recūbe ⁊ non dicit:para qꝺ ce
nē ⁊ precinge te ⁊ miniſtra mihi
donec manducem ⁊ bibam ⁊ poſt
hec tu manducabis et bibes. Nū
quid gratiā habet ſeruo illi. qꝛ fe
cit q̄ ei impauerat. No puto. Sic
et vos cū feceritis oīa q̄ precepta
ſūt vobꝭ dicite ſerui inutiles ſumus.

Quod debuim⁹ facere fecimus Et
factū eſt dū iret in iheruſalē tran
ſiebat ꝑ mediā ſamariā ⁊ galile
am. Et cū īgrederet̄ qͦddam caſtel
lū occurrerūt ei decē viri leproſi.
Qui ſteterūt alōge ⁊ leuauerunt
vocē dicētes. Ihu p̄ceptor miſere
re noſtri. Quos ut vidit dixit Ite
oſtendite vos ſacerdotib⁹. Et fcm̄
eſt dū irent mūdati ſunt. Vnus
aūt ex illis ut vidit ꝙ mūdatus
ē regreſſus eſt cū mag̃ voce mag
nificās deū. Et cecidit in faciē āte
pedes ei⁹ gratias agēs. Et hic erāt
ſamaritan⁹. Rn̄dens autē iheſus
dixit. Nōne decē mūdati ſunt? Et
nouē vbi ſunt? Nō eſt inuētus q̄
rediret ⁊ daret gl'iam deo niſi hic
alienigena. Et ait illi. Surge vade
ꝙ fides tua te ſaluū fecit. Interro
gat⁹ aūt a phariſeis quādo venit
regnū dei rn̄dens eis dixit. Nō ve
niet regnū dei cū obſeruacōe neq;
dicent ecce hic ā ecce illic. Ecce em̄
regnū dei intra vos eſt. Et ait ad
diſcipulos ſuos Venıēt dies qn̄
deſideretis videre vnū diē filij ho
minis ⁊ nō videbitis. Et dicēt vob̄
Ecce hic ⁊ ecce illic Nolite ire neq;
ſectemini. Nā ſicut fulgur choruſ
cans de ſub celo ī ea q̄ ſub celo ſūt
fulget ita erit filius hōis ī die ſua
Primū aūt oportʒ illū multa pa
ti ⁊ reprobari a generacōne hac
Et ſicut factū eſt in diebʒ noe ita
erit ⁊ in dieb⁹ filij hōis. Edebāt ⁊
bibebāt. vxores ducebāt ⁊ dabā
tur ad nupcias. vſq; in diē qua ī
trauit noe in archam ⁊ venit dilu
uiū ⁊ ꝑdidit oīs Similiter ſicut
factū eſt in dieb⁹ loth. Edebāt et
bibebant ⁊ vēdebāt. plantabant
⁊ edificabāt q̄ die aūt exijt loth
a zodomis: pluit ignē ⁊ ſulphur
de celo ⁊ oēs perdidit. Scd̄m hec
erit qua die filius hōis reuelabit̄
In illa hora q̄ fuerit in tecto ⁊ va
ſa ei⁹ in domo ne deſcēdat tollere
illa ⁊ q̄ in agro ſimilit̄ nō redeat
retro. Mēores eſtote vxoris loth
Quicumq; q̄ſierit aīam ſuā ſaluā
facere ꝑdet illam. Et q̄cumq; perdi
derit illaʒ viuificabit eā. Dico vo
bis in illa nocte erūt duo in lecto
vno vnus aſſumet̄ et alter relin
quetur. Due erūt molētes in vnū
vna aſſumet̄ ⁊ altera relinq̄tur.
Duo in agro vnus aſſumet̄ ⁊ al
ter relinquet̄. Rn̄dentes dicūt illi
Vbi dn̄e? Qui dixit ill'. Vbicūq;
fuerit corpus illuc ꝯgregabūtur
⁊ aquile.

¶ Ca. xviij.

Dicebat aūt et pabolam ad
illos quoniā oportet ſemꝑ
orare ⁊ nō deficere dicens. Iudex
quidā erat in q̄dā ciuitate q̄ deū
nō timebat ⁊ hōiem nō reuerebat̄
Vidua aūt quedā erat in ciuita
te illa. ⁊ veniebat ad eū dicēs. Vin
dica me de aduerſario meo Et no
lebat ꝑ multū tp̄us. Poſt hec āt
dixit intra ſe. Et ſi deum nō timeo
nec hōiem reuereor tn̄ quia mole
ſta ē mihi hec vidua vindicabo
illaʒ ne in nouiſſimo veniēs ſug
gillet me. Ait autē dn̄s. Audite
q̄d iudex iniquitatis dicit. Deus
aūt nō faciet vindictā electoꝝ ſuo
rū clamātium ad ſe die ac nocte
Et paciētiā habebit in ill'? Dico
vob̄ ꝙ cito faciet vindictā illoꝝ.
Verūtamē filius hōis veniens pu
tas inueniet fidē ī terra? Dixit āt
⁊ ad quoſdā q̄ in ſe cōfidebant

tanq̄ iuſti et aſpnabant̄ ceteros
parabolā iſtā. Duo homines aſcē
debāt in templū ut orarent. vnꝰ
phariſeꝰ ⁊ alter publicanꝰ. Pha
riſeus ſtans hec apud ſe orabat.
Deus grās ago tibi. ꝙ non ſū ſic
ceteri hominum: raptores. iniuſti.
adulteri. velut etiam hic publica
nꝰ. Jeiuno bis in ſabbato. decīas
do omniū que poſſideo. Et publi
canus alonge ſtans nolebat nec
oculos ad celū leuare. ſed pcutie
bat pectus ſuū dicens. Deꝰ ꝓpitiꝰ
eſto mihi peccatori dico vobis: de
ſcendit hic iuſtificatus in domū
ſuā ab illo. ꝙ omnis qui ſe exal
tat humiliabit̄ ⁊ qui ſe humiliat
exaltabit̄. Afferebāt aūt ad illū
⁊ infātes ut eos tangeret. Qd cū
viderēt diſcipuli icrepabāt illos
Jhs aūt ꝯuocās illos dixit. Sini
te pueros venire ad me et nolite
vetare eos. Taliū ē em̄ regnū dei.
Amen dico vob̄. quicūq; nō acce
pit regnū dei ſicut puer: nō intra
bit in illud. Et interrogauit eū q̄
dam pnceps dicēs. Magiſter bo
ne quid fatiens vitā eternā poſſi
debo? Dixit aūt ei Jhus. Quid me
dicis bonū? Nemo bonꝰ niſi ſolꝰ
deꝰ. Mandata noſti. Non occides.
non mechaberis. nō furtū faties.
non falſū teſtimoniū dices. hono
ra patrē tuū ⁊ mrē. Qui ait. Hec
omnia cuſtodiui a iuuētute mea.
Quo audito Jhus ait ei. Adhuc
vnū tibi deeſt. Oīa quecūq; hēs vē
de ⁊ da paupibꝰ ⁊ habeb̄ theſau
rū in celo ⁊ veni ſequere me. Hijs
ille auditis ꝯtriſtatus eſt. q̄a di
ues erat valde. Videns autē Jhus
illū triſtē factū dixit Qm̄ difficile

qui pecunias habent in regnū dī
intrabunt. Facilius eſt em̄ came
lū p foramē acus trāſire q̄ diuitē
intrare in regnū dei. Et dixerūt qui
audiebāt. Et quis pōt ſaluꝰ fieri?
Ait illis. Que īpoſſibilia ſūt apud
hoīes: poſſibilia ſunt apud deum
Ait aūt petrꝰ. Ecce nos dimiſimꝰ
oīa ⁊ ſecuti ſumus te. Qui dixit
eis. Amen dico vobis nemo ē qui
reliquit domū aut parentes ā fra
tres aut vxorē ā filios ꝓpt regnū
dei ⁊ non recipiat multo plura in
hoc tpe ⁊ in ſeculo venturo vitā
eternā. Aſſumpſit āt iheſus duo
decim ⁊ ait illis. Ecce aſcendimus
ieroſolimā ⁊ ꝯſūmabūt̄ oīa que
ſcripta ſūt p ꝓphas de filio hoīs.
Tradet̄ em̄ gentibꝰ ⁊ illudet̄ ⁊ fla
gellabit̄ ⁊ ꝯſpuet̄ ⁊ poſtq̄ flagel
lauerint occidēt eū et die tertia re
ſurget. Et ipi nīl hoꝝ intellexerūt.
Et erat verbū iſtud abſcōditū ab
eis ⁊ non intelligebant que dice
bant̄. Factū eſt autē cū appropin
quaret iericho. cecus quidam ſe
debat ſecus viā mendicans. Et cū
audiret turbam p̄tereuntē: inter
rogabat quid hoc eſſet. Dixerunt
autem ei ꝙ iheſus nazarenꝰ tran
ſiret. Et clamauit dicens. Jheſu fi
li dauid miſerere mei. Et qui prei
bant icrepabant eum ut taceret.
Ipe vero multomagis clamabat
fili dauid miſerere mei. Stans au
tem iheſus: iuſſit illū adduci ad
ſe. Et cū appropinquaſſet: interro
gauit illum dicens. Quid tibi vis
fatiā? At ille dixit. Dn̄e ut videā
Et iheſus dixit ei. Reſpice. Fides
tua te ſaluū fecit. Et ꝯfeſtim vidit
⁊ ſequebat̄ illū magnificās deū.

Et oīs plebs ut vidit dedit laudē
deo. ¶ Ca. xix.

ET ingreſſus pambulabat
iherricho. Et ecce vir noīe za
cheus ⁊ hic erat pͥnceps publica
noꝝ ⁊ ipſe diues. Et q̄rebat vide
re iheſū quis eſſ; ⁊ nō poterat pre
turba q꜡ ſtatura puſillꝰ erat. Et
precurrēs aſcēdit in arborem ſico
moꝝ ut videꝛ eū q꜡ inde erat trā
ſiturus. Et cum vēiſſet ad locum
ſuſpiciēs iħus vidit illū ⁊ dixit
ad eū. Zachee feſtinās deſcende
q꜡ hodie in domo tua oportet me
manere. Et feſtinās deſcēdit ⁊ ex
cepit illū gaudēs. Et cū viderent
oēs murmurābāt dicētes ꝙ ad
hoīe; pccōrē diuertiſſ;. Stās aūt
zacheꝰ dixit ad dn̄m. Ecce dimidi
um bonoꝝ meorū dn̄e do paupe
bus et ſi q̇d aliquē defraudaui
reddo quadruplū. Ait iheſus ad
eū. Quia hodie ſalus domui huic
facta eſt eo ꝙ ⁊ ipſe filius ſit abra
he. Venit enī filius hoīs q̄rere et
ſaluū facere qđ perierat. Hec illis
audiētibus adiciens dixit parabo
laꝫ eo ꝙ eēt ꝓpe ihr̄l'm ⁊ q꜡ exiſti
marēt ꝙ ꝯfeſtim regnū dei mani
feſtaret. Dixit ergo. Hō q̇dā no
bil' abijt in regionē lōginquam
accipe ſibi regnū ⁊ reuerti. Voca
tis aūt decē ſeruis ſuis dedit illis
decē mnas ⁊ ait ad illos. Negoci
amini dū venio. Ciues āt eius ode
rāt illū ⁊ miſerūt legacōe; poſt il
lum dicētes. Nolumꝰ hūc regnaē
ſup nos. Et factū eſt ut rediret ac
cepto regno ⁊ iuſſit vocari ſeruos
quibꝰ dedit pecuniā ut ſciret quā
tū quiſq; negociatus eēt. Venit
aūt primꝰ dicēs. Dn̄e mna tua de
cem mnas acq̇ſiuit. Et ait illi. Eu
ge bone ſerue q꜡ in modico fuiſti
fidelis eris poteſtatē habēs ſupra
decē ciuitates. Et alter vēit dicēs.
Dn̄e mna tua fecit quinq; mnas.
Et huic ait. Et tu eſto ſup quinq;
ciuitates. Et alt̄ vēit dicens. Domi
ne ecce mna tua quā habui repo
ſitā in ſudario. Timui enī q꜡ hō
auſterus es tollis qđ nō poſuiſti
⁊ metis qđ non ſeminaſti. Dicit
ei De ore tuo te iudico ſue nequā
Sciebas ꝙ ego homo auſterꝰ ſū
tollens qđ nō poſui et metēs qđ
nō ſeminaui. Et q̄re nō dediſti pe
cuniā meā ad menſā ⁊ ego veni
ens cū vſuris vtiq; exegiſſē illđ
Et aſtantibꝰ dixit Auferte ab illo
mnā ⁊ date illi q̇ decē mnas habꝫ
Et dixerūt ei. Dn̄e habꝫ decē mnas
Dico aūt vob' quia omni habēti
dabitur ab eo aūt q̇ non habꝫ ⁊
qđ habet auferetur ab eo. Verū
tamē inimicos meos illos q̇ nolu
erunt me regnaē ſup ſe adducite
huc ⁊ interficite anī me. Et hijs di
ctis p̄cedebat aſcēdens iheroſoli
mā. Et factū eſt cū appropinq̄ſſꝫ
ad bethphage et bethaniam ad
mōtē qui vocatur oliueti miſit du
os diſcipulos ſuos dicens. Ite in
caſtellū qđ ꝯtra vos ē. In quod
introeuntes inuenietis pullū aſi
ne alligatū cui nemo vnq̄ hoim
ſedit. Soluite illū ⁊ adducite. Et
ſi quis vos interrogauerit quaē
ſoluitis ſic dicetis ei. Quia dominꝰ
operā eius deſiderat. Abierūt aūt
q̇ miſſi erāt ⁊ inuenerūt ſic dixit
ill' ſtantē pullū. Soluētibꝰ autē
illis pullū dixerūt domini eius ad
illos. Quid ſoluitis pullum? At

illi dixerūt· Quia dn̄s eū neceſſa
riū habet· Et duxerūt illū ad ihm̄
Et iactantes veſtiméta ſua ſupra
pullū impoſuerūt ihm̄· Eunte aūt
illo ſubſternebant veſtiméta ſua
in via· Et cū appropinquaret iam
ad deſcenſum mōtis oliueti: cepe
rūt oēs turbe deſcendentiū gaudē
tes laudare deū voce magna ſup
oībus quas viderāt virtutib⁹ di
centes· Bn̄dictus qui venit rex in
nomie dn̄i: pax in celo ⁊ gloria in
excelſis· Et quidam phariſeoꝝ de
turbis dixerūt ad illū· Magiſter
increpa diſcipulos tuos· Quib⁹
ipſe ait· Dico vobis· q̄a ſi hij tacue
rint lapides clamabunt. Et ut ap
propinquit videns ciuitatē fleuit
ſup illā dicens· Quia ſi cognouiſ
ſes ⁊ tu· Et quidē in hac die tua q̄
ad pacē tibi· nūc autē abſcōdita
ſunt ab oculis tuis· Quia venient
dies in te ⁊ circūdabūt te inimici
tui vallo ⁊ circūdabunt te ⁊ coā
guſtabūt te vndiq̄ ⁊ ad terram
pſternēt te ⁊ filios tuos qui in te
ſunt Et nō relinquent in te lapidē
ſup lapidē eo ꝙ nō cognoueris tē
pus viſitacōis tue· Et ingreſſus in
tēplū cepit eicere vendētes ⁊ emē
tes dicens illis· Scriptū eſt: quia
domus mea dom⁹ orationis eſt·
Vos aūt feciſtis illā ſpeluncā la
tronū· Et erat docens quotidie in
tēplo· Pn̄cipes aūt ſacerdotum ⁊
ſcribe ⁊ pn̄cipes plebis: querebāt
illū pdere ⁊ nō inueniebant quid
facerēt illi· Omnis ei populus ſuſ
pēſus erat audiēs illū· Ca·xx·

Et factū ē in vna dieꝝ docen
te illo populū in tēplo ⁊ euā
geliſante: conuenerūt pn̄cipes ſa
cerdotū ⁊ ſcribe cū ſenioribꝫ ⁊ aiūt
dicentes ad illū· Dic nob̄ in qua
poteſtate hec facis· Aut quis eſt
q̄ dedit tibi hāc poteſtatē. Reſpō
dens aūt ihus dixit ad illos· In
terrogabo vos ⁊ ego vnū verbū
Rn̄dete m̄· Baptiſmū iohis de celo
erat an ex hominib⁹. At illi cogi
tabant int̄ ſe dicentes· Quia ſi di
xerimus de celo dicet· Quare ergo
non crediditis illi. Si aūt dixeri
m⁹ ex hominib⁹ plebs vniuerſa
lapidabit nos· Certi ſūt enim io
hannē pphām eē· Et rn̄derunt ſe
neſcire vnde eēt· Et ihesus ait ill̄·
Neq̄ ego dico vobis in qua ptāte
hec facio· Cepit aūt dicere ad ple
bem pabolā hanc· Hō plantauit
vineā ⁊ locauit eā colonis ⁊ ipſe
pegre fuit multis tpibꝫ. Et in tpe
miſit ad cultores ſeruū ut de fru
ctu vinee darent illi. Qui ceſū dimi
ſerunt eū inanē· Et addidit alte
rū ſeruū mittere Illi aūt hūc q̄ ce
dētes ⁊ affitientes cōtumelia: dimi
ſerūt ianē· Et addidit tertiū mit
tere q̄ ⁊ illū vulnerātes eiecerunt
Dixit aūt dn̄s vinee· Quid faciā.
Mittā filiū meū dilectū: forſitā cū
hunc viderint verebūt· Quē cū vi
diſſent coloni cogitauerūt intra
ſe dicentes· Hic eſt heres. Occida
m⁹ illū ut noſtra fiat hereditas·
Et eiectū illū ext̄ vineā occiderūt
Quid ḡ faciet ill̄ dn̄s viee. Veniet
⁊ pdꝫ colonos iſtos ⁊ dabit viēā
alijs· Quo audito dixerūt illi· Ab
ſit. Ille aūt aſpitiēs eos ait· Quid
ē ḡ hoc ꝙ ſcriptū eſt· lapidē quē
reprobauerūt edificātes· Hic factꝰ
ē i caput āguli. Ois q̄ ceciderit ſup
illū lapidem conquaſſabit· ſupra

quē aūt ceciderit· cōminuet illum·
Et querebāt pn̄cipes ſacerdotū ⁊
ſcribe mittere in illū man⁹ illa ho
ra ⁊ timuerūt populū· Cognoue
rūt enī q̄ ad ipōs dixerit ſilitudi
nē hāc· Et obſeruātes miſerunt
īſidiatores q̄ ſe iuſtos ſimularēt
ut caperent eū in ſermone ut tra
derent illū pn̄cipatui ⁊ poteſtati
preſidis· Et interrogauerūt eū di
centes· Magiſter ſcim⁹ q̄ recte di
cis ⁊ doces ⁊ nō accipis pſonam
ſʒ viā dei in veritate doces· Licʒ no
bis tributuʒ dare ceſari an non·
Cōſiderās āt dolū illoꝝ dixit ad
eos· Quid me tēptatis· Oſtendi
te mihi denariū· Cui⁹ habet yma
ginē ⁊ inſcriptōem· Rn̄dētes dix
erūt· Ceſaris· Et ait illis· Reddite
ergo que ſūt ceſaris ceſari et que
ſūt dei deo· Et nō potuerūt verbuʒ
eius repꝛehendere corā plebe ⁊ mira
ti in rn̄ſo eius tacuerūt· Acceſſerūt
aūt quidā ſaduceoꝝ· q̄ negāt eē
reſurrectionē ⁊ interrogauerūt eū
dicētes· Magiſter· moyſes ſcrip
ſit nob̄· ſi frater alicui⁹ mortuus
fuerit habēs vxorē ⁊ hic ſine libe
ris fuerit ut accipiat eā frater ei⁹
vxorē ⁊ ſuſcitet ſemen fratri ſuo·
Septē ergo fratres erāt et prim⁹
accepit vxorē ⁊ mortuus ē ſine fi
lijs· Et ſequēs accepit illaʒ ⁊ ipſe
mortuus eſt ſine filio· Et tercius
accepit illam ſimilit̄ ⁊ omēs ſep
tē ⁊ nō reliquerūt ſemē et mortui
ſūt· Nouiſſime omniū mortua eſt
et mulier· In reſurrectiōe ergo cu
ius eoꝝ erit vxor· Siquidē ſepteʒ
habuerūt eā vxorē· Et ait ill' ihe
ſus· Filij hui⁹ ſeculi nubūt ⁊ tra
dūt ad nupcias illi vero q̄ digni
hēbūtur ſeculo illo ⁊ reſurrectiōe
ex mortuis neq̄ nubēt neq̄ ducēt
vxores neq̄ vltra mori poterunt·
Equales enī angelis ſūt ⁊ filij ſūt
dei· cū ſint filij reſurrectiōis· Quia
vero reſurgant mortui ⁊ moyſes
oſ̄dit ſecus rubū ſicut dicit dn̄m
deum abrahā ⁊ deū yſaac ⁊ deuʒ
iacob· Deus aūt nō eſt mortuoꝝ
ſed viuoꝝ· Omēs enim viuūt ei·
Rn̄dētes aūt quidā ſcribarū dixe
rūt ei· Magiſter bn̄ dixiſti Et am
plius nō audebāt eū quicq̄ inter
rogare· Dixit autē ad illos· Quo
dicūt criſtū filiū eſſe dauid ⁊ ipſe
dauid dicit in libro pſalmorum·
dixit dn̄s domino meo ſede a dex
tris meis· donec ponaʒ inimicos
tuos ſcabellū pedū tuoꝝ· Dauid
ergo dn̄m illū vocat ⁊ quō filius
eius eſt· Audiēte aūt oī populo
dixit diſcipul' ſuis· Attēdite a ſcri
bis q̄ volunt ambulaē in ſtolis ⁊
amāt ſalutacōes in foro ⁊ p̄mas
cathedras in ſinagogis ⁊ p̄mos
diſcubitus in cōuiuijs· Qui deuo
rāt domos viduarū ſimulātes lō
gā oracōeʒ· Hij accipiēt dānacō
nem maiorē·

Ca· xxi·

Reſpiciēs aūt vidit eos qui
mittebāt munerā ſua in ga
zophilatiū diuites· Vidit aūt et
quādā viduā paupculaʒ mitten
tē era minuta duo· Et dixit Vere
dico vob̄ q̄ vidua hec paup pl⁹
q̄ oēs miſit· Nā omēs hij ex abū
danti ſibi miſerūt in munera dei
hec aūt ex eo qd̄ deeſt illi oēm vi
ctū ſuū queʒ habuit miſit· Et qui
buſdā dicentibʒ de tēplo q̄ bonis
lapidibus et donis ornatū eſſet
dixit· Hec q̄ videtis venēt dies i

quib; non relinquet̃ lapis ſup la
pidẽ qui non deſtruat̃. Interroga
uerũt aũt illũ dicẽtes. Preceptor
qñ hec erũt et qd ſignũ cũ fieri in
cipiẽt. Qui dixit. Videte ne ſedu
camini. Multi eñ venient in noĩe
meo dicentes ꝙ ego ſũ et tps ap
propinq̃uit. Nolite ire poſt eos.
Cũ aũt audieritis prelia ⁊ ſediciõ
nes: nolite terreri. Oportet ꝑmum
hec fieri. ſed nondũ ſtatim finis.
Tunc dicebat illis. Surget gens
ꝯtra gentem ⁊ regnũ adũſus re
gnũ ⁊ terremotus magni erũt ꝑ
loca ⁊ peſtilẽtie ⁊ fames. terroreſq;
de celo ⁊ ſigna magna erũt. S; añ
hec oĩa inĩciẽt vobis man⁹ ſuas ⁊
pſequent̃ tradẽtes in ſynagogas
⁊ cuſtodias: trahẽtes ad reges ⁊
ꝑſides ꝓpt̃ nomẽ meũ. Continget
aũt vob̃ in teſtimoniũ. Ponite ergo
in cordib⁹ veſtris nõ ꝑmeditari
quemadmodũ rñdeatis. Ego eñ
dabo vobis os ⁊ ſapientiã: cui nõ
poterũt reſiſtere ⁊ ꝯtradicere oẽs
aduerſarij veſtri. Trademini aũt
a pñtib⁹ ⁊ fratrib⁹ ⁊ cognatis ⁊
amicis ⁊ morte afficient ex vobis
Et eritis odio omnibus ꝓpter no
men meum. Et capillus de capite
veſtro non ꝑibit. In patientia ve
ſtr̃ poſſidebitis aĩas veſtras. Cũ
aũt videritis circũdari ab exẽcitu
ihr̃lm tũc ſcitote ꝙ appropinquit
deſolacõ ei⁹. Tũc q̃ in iudea ſũt fu
giant ad mõtes ⁊ q̃ in medio ei⁹
diſcedãt ⁊ q̃ in regionib⁹ nõ itrẽt
ĩ eã. ꝙ dies vlcõis hij ſũt ut ĩpleãt
oĩa q̃ ſcripta ſũt. ve ãt ꝑgnãtib; ⁊
nutrẽtib⁹ ĩ ill̃ dieb⁹. Erit eñ pſſura
mag̃ ſup terrã ⁊ ira ꝑplo huic. Et
cadẽt ĩ ore gladij ⁊ captiui ducen

tur ĩ oẽs gẽtes. Et ihr̃lm calcabi
tur a gẽtib; donec impleant̃ tẽpa
nationũ. Et erũt ſigna ĩ ſole et lu
na ⁊ ſtell̃ ⁊ in terris pſſura gẽtiũ
ꝑ ꝯfuſiõe ſonit⁹ maris ⁊ fluctuũ
areſcentib⁹ hoĩb; ꝑ timore ⁊ expe
ctatione q̃ ſuꝑuenïẽt vniuerſo or
bi. Nã v̾tutes celoꝝ mouebũtur.
Et tũc videbũt filiũ hoĩs venientẽ
ĩ nube cũ ꝑtãte magna ⁊ maieſta
te. Hijs aũt fieri incipiẽtib;: reſpi
cite ⁊ leuate capita vr̃a. qm̃ appro
pinq̃t redẽptio vr̃a. Et dixit illis ſi
militudinẽ. videte ficulneã ⁊ oẽs
arbores cũ ꝓducũt iã ex ſe fructũ
ſcitis qm̃ ꝓpe eſt eſtas. Ita ⁊ vos
cũ videritis hec fieri. ſcitote qm̃ ꝓ
pe ẽ regnũ dei. Amẽ dico vobis. ꝙ
nõ ꝑteribit gñatio hec donec oĩa
fiãt. Celũ ⁊ terra trãſibũt. verba
aũt mea nõ trãſibũt. Attẽdite ãt
vob̃ ne forte grauẽt̃ corda vr̃a in
crapula ⁊ ebetate ⁊ curis hui⁹ vi
te ⁊ ſuꝑueniet ĩ vos repẽtina dies
illa Tanq̃ laque⁹ eñ ſuꝑueniet
in oẽs q̃ ſedent ſup faciẽ oĩs terre
Vigilate ergo oĩ tpe orantes ut
digni habeamini fugere iſta oĩa
q̃ futura ſunt ⁊ ſtare añ filiũ hoĩs
Erat autẽ dieb⁹ docens in tẽplo:
noctib⁹ vero exiens morabatur ĩ
mõte q̃ vocat̃ oliueti. Et omnis po
pul⁹ manicabat ad eum in tẽplo
audire eum. Ca. xxij.

Appropinq̃bat autẽ; dies fe
ſti⁹ azimorũ q̃ dicit̃ paſcha
Et querebant principes ſacerdo
tum ⁊ ſcribe quomodo eum inter
ficerent: timebant vero plebem.
Intrauit autem ſathanas in iu
dam qui cognominabatur ſcari
oth. vnum de duodecim ⁊ abijt

⁊ locutus ē cū pncipibꝫ ſacerdotū ⁊
magiſtratibus quēadmodū illū
traderet eis. Et gauiſi ſūt et pacti
ſunt pecuniā illi dare. Et ſpopōdit
et querebat oportunitatē ut trade
ret illū ſine turbis. Venit aūt di
es azimoꝝ i q̄ neceſſe erat occidi
paſcha. Et miſit petrū ⁊ iohānē
dicēs. Eūtes parate nob̄ paſcha ut
manducemꝯ. At illi dixerūt. Vbi
vis paremꝯ. Et dixit ad eos. Ecce
introeūtibꝫ vob̄ in ciuitatē occur
ret vobis hō amphorā aque por
tans ſeq̄mini eū in domū in quā
intrat ⁊ dicetis patrifamilias do
mus. Dicit tibi magiſter. Vbi ē
diuerſoriū vbi paſcha cū diſci
pulis meis māducē. Et ipſe oſtē
det vobis cenaculū magnū ſtratū
⁊ ibi parate. Eūtes aūt inuenerunt
ſicut dixit illis ⁊ parauerūt paſcha
Et cū facta eſſet hora diſcubuit et
duodecim apoſtoli cū eo Et ait ill'
Deſiderio deſideraui hoc paſcha
māducare vobiſcū anteq̄ꝫ patiar
Dico eñ vob̄ qꝛ ex hoc nō mādu
cabo illud donec impleat̄ i regno
dei. Et accepto calice gratias egit
⁊ dixit Accipite ⁊ diuidite int̄ vos
Dico eñ vob̄ ꝙ nō bibā de geneā
cōne vitis donec regnū dei vēiat
Et accepto pane grāas egit ⁊ fre
git ⁊ dedit eis dicēs. Hoc ē corpꝯ
meū qd̄ pro vobis datur. Hoc fa
cite in meā ꝯmemoracōēꝫ Simili
ter ⁊ calicē poſtq̄ꝫ cenauit dicens
Hic ē calix nouū teſtamentū i ſā
guine meo q̄ pro vob̄ fūdetur. Ve
rūtamē ecce manꝯ tradētis me me
cū eſt in menſa. Et quidē filius ho
minis ſcd̄m ꝙ definitum ē vadit.
Verūtamē ve hoī illi ꝑ quē trade
tur. Et ipſi ceperūt querere inter ſe
q̄s eēt ex eis q̄ hoc facturus eſſet
Facta ē aūt ⁊ ꝯtentio int̄ eos q̄s
eorū videret̄ eſſe maior. Dixit aūt
eis. Reges gētiū dominātur eorū
⁊ qui ꝑtātē habēt ſup eos bene
fici vocant̄. Vos aūt nō ſic. Sed
q̄ maior ē in vob̄ fiat ſicut minor
⁊ qui preceſſor ē ſicut miniſtrator.
Nā quis maior eſt. Qui recūbit
an q̄ miniſtrat. Nōne q̄ recūbit.
Ego aūt in medio vrm̄ ſū ſicut q̄
miniſtrat. Vos aūt eſtis q̄ ꝑmā
ſiſtis mecū in tēptacōibus meis.
Et ego diſpono vob̄ ſic̄ diſpoſuit
mihi pater meꝯ regnū ut edatis
⁊ bibatis ſup mēſā meā ī regno
meo ⁊ ſedeatis ſup thronos duo
decī iudicātes duodecim tribus
iſrahel. Ait aūt dn̄s ſymoni. Sy
mō ecce ſathanas expetiuit vos
ut cribraret ſicut triticū. Ego aūt
rogaui pro te ut nō deficiat fides
tua. Et tu aliqn̄ ꝯūſus ꝯfirma fra
tres tuos Qui dixit ei. Dn̄e tecum
paratus ſū ⁊ in carcerē ⁊ in mortē
ire. Et ille dixit. Dico tibi petre nō
cantabit hodie gallus. donec ter
abneges noſſe me. et dixit eis.
Qn̄ miſi vos ſine ſacculo ⁊ pera ⁊
calciamētis nūquid aliq̄d defuit
vob̄. At illi dixerūt. Nihil. Dixit
ergo eis Sed nūc q̄ habꝫ ſacculū
tollat ſimiliter ⁊ perā. et qui non
habet vendat tunicā ſuā ⁊ emat
gladiū. Dico enim vob̄ quoniāꝫ
adhuc hoc qd̄ ſcriptū eſt oportꝫ
impleri in me ⁊ ꝙ cū iniquis depu
tatus eſt. Etenī ea q̄ ſunt de me fi
nē habēt At illi dixerūt. Dn̄e ecce
duo gladij hic. At ille dixit eis.
Satis eſt. et egreſſus ibat ſcd̄m

ꝯſuetudinez in montē oliuaꝝ· Se
cuti ſunt aũt illũ ⁊ diſcipuli· Et cũ
peruemiſſet ad locũ: dixit illis· Ora
te ne intretis in temptacōnem· Et
ipſe auulſus ē ab eis quantũ iact9
eſt lapidis et poſitis genib9 ora
bat dicens· Pater: ſi vis transfer
calicē iſtũ a me· Verũtamen non
mea volũtas· ſꝫ tua fiat· Apparuit
aũt illi angelus de celo cōfortans
eũ· Et factus in agonia plix9 ora
bat· Et fact9 eſt ſudor ei9 ſicut gut
te ſãguinis decurrẽtis in terrã· Et
cũ ſurrexiſſet ab oratione ⁊ veniſ
ſet ad diſcipulos ſuos: īuenit eos
dormientes p̄ triſticia· Et ait illis·
Quid dormitis.· Surgite orate ne
intretis in tēptacōem· Adhuc eo
loquẽte: ecce turba ⁊ qui vocaba
tur iudas vn9 de duodecim ante
cedebat eos ⁊ appropinquit iheſu
ut oſcularet̄ eũ· Jhus aũt dixit il
li· Juda: oſculo filiũ hoīs tradis.·
Vidẽtes aũt hij q̄ circa ipm erãt
qd futuꝝ erat: dixerũt ei· Dñe ſi p
cutim9 in gladio.· Et pcuſſit vn9
ex illis ſeruũ pncipis ſacerdotũ et
amputauit auriculã ei9 dexteram
Rñdens ãt iheſus ait· Sinite Vſqꝫ
huc· Et cũ tetigiſſet auriculã eius
ſanauit eũ· Dixit aũt ihs ad eos
qui venerãt ad ſe pncipes ſacerdo
tũ ⁊ magiſtratus tēpli ⁊ ſeniores
Quaſi ad latronez exiſtis cũ gla
dijs ⁊ fuſtib9· Cũ q̄tidie vobiſcũ
fuerim in templo: nō extendiſtis
man9 ī me· Sꝫ hec ē hora veſtra ⁊
ptãs tenebraꝝ Comprehendẽtes
autem eum: duxerũt ad domũ pn
cipis ſacerdotum · petrus vero ſe
quebatur alonge· Accenſo autē
igne in medio atrij ⁊ circumſedē

tibus illis: erat petrus in medio
eorũ· Quem cum vidiſſet ancilla
quedã ſedentē ad lumen ⁊ eum fu
iſſet ītuita dixit· Et hic cũ illo erãt
At ille negauit eũ dicens· Mulier
non noui illũ Et poſt puſillũ ali9
videns eum dixit· Et tu de illis es·
Petrus vero ait· O homo non ſũ
Et interuallo facto quaſi hore vni
us· alius quidam affirmabat di
cens· Vere ⁊ hic cum illo erat nã
et galileus eſt· Et ait petrus· Hō
neſcio qui dicis· Et continuo ad
huc illo loquẽte cantauit gallus
Et conuerſus domin9 reſpexit petꝝ·
Et recordatus eſt petr9 verbi dñi
ſicut dixerat· q̄r priuſq̄ȝ gallus cã
tet: ter me negabis· Et egreſſus fo
ras petr9 fleuit amare· Et viri qui
tenebãt illũ illudebãt ei cedentes
Et velauerũt eũ ⁊ pcutiebãt fatiē
ei9 ⁊ īterogabãt euz dicẽtes· Pro
phetiſa· Quis eſt qui te percuſſit.·
Et alia multa blaſphemãtes dice
bant in euz · Et ut factus eſt dies
conuenerũt ſeniores plebis ⁊ pn
cipes ſacerdotũ ⁊ ſcribe ⁊ duxerũt
illũ in conſiliũ ſuũ dicentes· Si tu
es criſt9 dic nobis· Et ait illis· Si
vob̄ dixero nō credetis mihi· ſi aũt
⁊ interrogauero nō rñdebitis m̄·
neqꝫ dimittetis· Ex hoc aũt erit fi
lius hominis ſedēs a dextris virtu
tis dei· Dixerũt aũt omnes· Tu er
go es filius dei.· Qui ait· Vos di
citis: q̄r ego ſum· At illi dixerunt·
Quid adhuc deſideram9 teſtimo
nium.· Ipſi enim audiuimus de
ore eius· ¶ Capitulũ· xxiij·

ET ſurgēs omnis multitudo
eorũ duxerũt illũ ad pilatũ
Ceperũt aũt accuſare illũ dicentes

Hūc inuenimꝰ ſubuertētēʒ gēteʒ
noſtram ⁊ ꝓhibētē tributa dari
ceſari ⁊ dicentē ſe criſtū regeʒ eſſe
Pylatꝰ aūt interrogauit eum di
cens Tu es rex iudeorum. At ille
rn̄dens ait. Tu dicis. Ait autem
pylatus ad pn̄cipes ſacerdotū ⁊ tur
bas Nihil inuenio cauſe ī hoc ho
mine At illi inualeſcebāt dicētes
Cōmouit populū docens ꝑ vniu
ſam iudeā incipiēs a galilea vſqʒ
huc. Pylatꝰ aūt audiēs galileā
interrogauit ſi hō galileus eſſet.
et ut cognouit ꝙ de herodis po
teſtate eēt. remiſit eū ad herodē q̄
⁊ ipſe iheroſolimis erat illˀ diebʒ
Herodes aūt viſo iheſu gauiſus
eſt valde. erat enī cupiēs ex mul
to tēpe vidē eū eo ꝙ audiret mlˀ
ta de eo ⁊ ſperabat ſignū aliquod
videre ab eo fieri. Interrogabat
aūt illū multis ſermonibꝰ at ipſe
nihil illi rn̄debat. Stabāt autem
pn̄cipes ſacerdotū ⁊ ſcribe cōſtāter
accuſātes eū. Spreuit autē illū he
rodes cū exercitu ſuo ⁊ illuſit īdu
tū veſte alba ⁊ remiſit ad pylatū
Et facti ſunt amici herodes ⁊ py
latus in ipā die nā antea inimici
erāt ad inuicē. Pylatus autē cō
uocatis pn̄cipibʒ ſacerdotū ⁊ ma
giſtratibus ⁊ plebe dixit ad illos
Obtuliſtis mihi hūc hōieʒ quaſi
auertētēʒ populū ⁊ ecce ego coraʒ
vobis interrogās. nullā cauſam
inuenio ī hōie iſto ex hijs in q̄bꝰ
eū accuſatis. Sed neqʒ herodes.
Nā remiſi vos ad illū ⁊ ecce nihil
dignū morte actū ē ei. Emendatū
ergo illuʒ dimittā. Neceſſe auteʒ
habebat dimittē eis ꝑ diē feſtuʒ
vnū. Exclamauit aūt ſimul vniū

ſa turba dicens. Tolle hūc et di
mitte nobˀ barrabā. Qui erat ꝓpt
ſedicōnem quādā factā in ciuita
te ⁊ homicidiū miſſus in carcereʒ
Iterū aūt pylatus locutꝰ eſt ad
eos volens dimittere ihm̄. At illi
ſucclamabāt dicentes. Crucifige
crucifige eū. Ille autē tercio dixit
ad illos. Quid enī malefecit iſte.
Nullā cauſā mortis inuenio ī eo.
Corripiā ergo illū ⁊ dimittaʒ. At
illi inſtabāt vocibus magnis po
ſtulantes ut crucifigeretˀ et inua
leſcebāt voces eoꝝ. Et pylatꝰ ad
iudicauit fieri peticōeʒ eoꝝ. Dimi
ſit aūt illis eū qui ꝓpter homicidi
um ⁊ ſedicōnem miſſus fuerat in
carcerē quē petebāt. iheſū vero tra
didit volūtati eorū. Et cū ducerēt
eū apprehēderūt ſymonē quēdaʒ
cyrenenſē venientē de villa ⁊ īpoſu
erūt illi crucē portaē poſt iheſū. Se
quebatˀ aūt illuʒ multa turba po
puli ⁊ mulierū q̄ plangebāt ⁊ la
mētabantˀ eū Conuerſus aūt ad
illas iheſus dixit. Filie iheruſaleʒ
nolite flere ſup me ſed ſup voſip
ſas flete ⁊ ſup filios veſtros Qm̄
ecce venient dies in quibʒ dicent.
Bē ſteriles ⁊ ventres q̄ nō genu
erūt ⁊ vbera que nō lactauerunt.
Tūc incipiēt dicere mōtibꝰ cadi
te ſup nos ⁊ collibʒ operite nos.
Quia ſi in viridi ligno hec faciūt
in arido quid fiet. Ducebātur āt
⁊ alij duo nequā cū eo ut interfi
cerentur. Et poſtꝙ venerūt in locū
qui vocatˀ caluarie. vbi crucifixe
runt eū ⁊ latrones vnū a dextris
⁊ alterū a ſiniſtris. Ihs autē di
cebat. Pater dimitte illis Nō enī
ſciūt quid faciūt. Diuidētes vero

veſtimenta eius miſerunt ſortes
Et ſtabat populus expectās ⁊ de
ridebant euꝫ pn̄cipes cū eis dicen
tes Alios ſaluos fecit: ſe ſaluū fa
ciat. ſi hic eſt xp̄us dei electus. illu
debant aūt ei ⁊ milites accedētes
⁊ acetū offerētes ei dicentes Si tu
es rex iudeoꝝ ſaluū te fac. Erat āt
⁊ ſupſcriptō ſcripta ſup eū litteris
grecis ⁊ latinis ⁊ hebraicis. hic ē
rex iudeoꝝ. Vnus aūt de hijs qui
pendebant latronib; blaſphema
bat eū dicēs. Si tu es criſt⁹ ſaluū
fac teipm̄ ⁊ nos. Rn̄dens aūt alē
increpabat euꝫ dicens. Neq; tu ti
mes deū q̄ in eadē dānatione es.
Et nos quidē iuſte: nā digna factis
recipim⁹. Hic vero nihil mali geſ
ſit. Et dicebat ad ih̄m. Dn̄e: memē
to mei cū veneris in regnū tuū. Et
dixit illi ih̄us. Amen dico tibi. ho
die mecū eris in paradiſo. Erat aūt
fere hora ſexta ⁊ tenebre facte ſūt
in vniuerſā terrā vſq; in horā no
nā. Et obſcuratus eſt ſol ⁊ velum
templi ſciſſum eſt medium. Et cla
mans voce magna ih̄us ait. Pa
ter in man⁹ tuas ꝯmendo ſpiritū
meū. Et hec dicens expirauit. Vi
dens aūt cēturio qd̄ factū fuerat:
glorificauit deū dicens. Vere hic
homo iuſtus erat. Et ōnis turba
eoꝝ qui ſimul aderant ad ſpectacu
lū iſtud ⁊ videbant q̄ fiebant: per
cutientes pectora ſua reuertebant
Stabāt autē oēs noti ei⁹ alonge
⁊ mulieres que ſecute euꝫ erant a
galilea hec videntes. Et ecce vir no
mine ioſeph qui erat decurio vir
bonus ⁊ iuſtus. hic non ꝯſenſerat
ꝯſilio ⁊ actib⁹ eoꝝ ab arimathia
ciuitate iudee qui expectabat ⁊ ip

ſe regnuꝫ dei. Hic acceſſit ad pila
tū ⁊ pecijt corpus iheſu ⁊ depoſitū
inuoluit ſyndone ⁊ poſuit eum in
monumēto exciſo in quo nondū
quiſq; poſitus fuerat. Et dies erāt
paraſceues ⁊ ſabbatū illuceſcebat.
Subſecute autē mulieres que cuꝫ
eo venerant de galilea viderunt
monumentū et quemadmoduꝫ
poſitū erat corpus eius ⁊ reuertē
tes parauerūt aromata ⁊ vnguē
ta ⁊ ſabbato quidem ſiluerūt ſm̄
mandatū. Capitulū. xxiiij.

Vna autē ſabbati valde dilu
culo venerūt ad monumen
tū portātes q̄ parauerūt aromata
⁊ inuenerūt lapidē reuolutū a mo
numento ⁊ ingreſſe nō inuenerūt
corp⁹ dn̄i ih̄u. Et factū ē dū mēte
ꝯſternate eēnt de iſto. ecce duo vi
ri ſteterūt ſecus illas i veſte fulgē
ti. Cū timerēt āt ⁊ declinarēt vultū
i terrā dixerūt ad illas. Quid q̄ritis
viuētē cū mortuis. Nō ē hic. ſʒ ſurre
xit. Recordamini q̄liter locutus ē
vob cū adhuc in galilea eēt dicēs
Quia oportet filiū hoīs tradi in
man⁹ hominū pctōꝝ ⁊ crucifigi ⁊
die tertia reſurgere. Et recordate
ſūt verboꝝ ei⁹ ⁊ regreſſe a monu
mēto nūtiauerūt hec oīa illis vn
decī ⁊ ceteris oīb⁹. Erat aūt maria
magdalene ⁊ iohāna ⁊ maria ia
cobi ⁊ cetere que cum eis erant q̄
dicebant ad apoſtolos hec. Et vi
ſa ſunt ante illos ſicut deliramen
tū verba iſta et non crediderunt
illis. Petrus autē ſurgens cucur
rit ad monumentum et procum
bens vidit lintheamina ſola poſi
ta ⁊ abijt ſecum mirans quod fa
ctū fuerat. Et ecce duo ex ill' ibāt

ipſa die in caſtellū qđ erat in ſpa
cio ſtadiorū ſexaginta ab iheru
ſalē noīe emaus ⁊ ipſi loquebā
tur adinuicē de hiis oībus q̄ ac
ciderāt. Et factū eſt dū fabularen
tur ⁊ ſecū quererēt ⁊ ipſe ihs ap
ꝓpinquās ibat cū illis. Oculi aūt
illoꝝ tenebant̄ ne eū agnoſcerēt
Et ait ad illos. Qui ſūt hij ſermo
nes quos cōfertis adinuicē ābu
lantes ⁊ eſtis triſtes. Et rn̄dens
vnus cui nomē cleophas dixit ei
Tu ſolus ꝑegrin⁹ es in iheruſalē
⁊ nō ꝯgnouiſti q̄ facta ſunt ī illa
hijs diebꝫ. Quibꝫ ille dixit. Que.
Et dixerūt. De ihū nazareno qui
fuit vir ꝓpheta potēs in oꝑe ⁊ ſer
mone coraꝫ deo ⁊ oī ꝓplo. Et quō
eū tradiderunt ſūmi ſacerdotes ⁊
ꝑncipes noſtri in dāpnacōnē mor
tis ⁊ crucifixerūt eū. Nos aūt ſpe
rabam⁹ ꝙ ipſe eſſet redēpturus
iſrahel. Et nūc ſuꝑ hec omnia ter
cia dies ē hodie. ꝙ hec facta ſunt
Sꝫ ⁊ mulieres quedaꝫ ex noſtris
terruerūt nos q̄ an̄ lucem fuerūt
ad monumentū ⁊ nō inuēto cor
pore eius venerūt dicētes ſe etiaꝫ
viſionē āgeloꝝ vidiſſe qui dicūt
eū viuere et abierūt quidā ex no
ſtris ad monumētū ⁊ ita inuene
rūt ſic̄ mulieres dixerūt ipſū vero
nō inuenerūt. Et ipſe dixit ad eos
O ſtulti ⁊ tardi corde ad credēduꝫ
in oībꝫ q̄ locuti ſūt ꝓphete. Nōne
hec oportuit pati xp̄m ⁊ ita intra
re ī gloriā ſuā. et incipiēs a moy
ſe et omnib⁹ ꝓphetis interpreta
bat̄ ill' in omnibus ſcripturis q̄
de ipſo erāt. Et appropinquerunt
caſtello quo ibāt ⁊ ipſe ſe finxit lō
gius ire. Et cogerūt illū dicētes.

Mane nobiſcuꝫ quoniā aduespe
raſcit ⁊ inclinata eſt iā dies. Et intrā
uit cum ill'. Et factū eſt dū recūbe
ret cum eis accepit panē et bene
dixit ac fregit ⁊ porrigebat ill'. Et
apti ſūt oculi eorū ⁊ cognouerūt
eū ⁊ ipſe euanuit ex ocul' eoꝝ. Et
dixerūt adinuicē. Nōne cor nr̄m
ardēs erat ī nob' dū loq̄ret̄ ī via ⁊
aperiret nobis ſcripturas. Et ſur
gētes eadē hora regreſſi ſūt ī iheru
ſalem ⁊ inuenerūt ꝯgregatos vn
decim ⁊ eos q̄ cum ill' erant dicen
tes ꝙ ſurrexit dn̄s vere ⁊ apparuit
ſymoni. Et ipſi narrabāt que ge
ſta erāt in via ⁊ quō cognouerūt
eū in fractione panis. Dū autem
hec loquūtur ſtetit ihs in medio
eorū ⁊ dixit. Pax vobis. Ego ſum
nolite timere. Conturbati vero ⁊
cōterriti exiſtimabāt ſe ſpiritum
videre. Et dixit eis. Quid turbati
eſtis ⁊ cogitacōes aſcendūt ī cor
da veſtra. Videte manus meas
⁊ pedes ꝙ ego ipſe ſū. Palpate ⁊
⁊ videte ꝙ ſpūs carnē ⁊ oſſa nō
habet ſic̄ me videtis habere. Et cū
hoc dixiſſꝫ oſtēdit eis man⁹ ⁊ pe
des. Adhuc aūt ill' nō credētibus
⁊ mirātib⁹ pre gaudio dixit. Ha
betis hic aliq̄d qđ māducetꝭ. At il
li obtulerūt ei ꝑtem piſcis aſſi et
fauū mell'. Et cū māducaſſꝫ corā
eis ſumēs reliq̄as dedit eis Et dix
it ad eos. Hec ſūt verba q̄ locut⁹
ſū ad vos cū adhuc eſſem vobiſ
cū quoniā neceſſe ē impleri oīa
q̄ ſcripta ſūt in lege moyſi ⁊ ꝓphe
tis ⁊ pſalmis de me. Tūc aperuit
ill' ſenſū ut intelligerent ſcripturās
⁊ dixit eis. Quoniā ſic ſcriptū ē ⁊
ſic oportebat xp̄m pati ⁊ reſurgē

a mortuis tertia die ⁊ predicarī
nomine eius penitentiā ⁊ remiſſi
onem peccatoꝝ in omnes gentes
incipiētibꝫ ab iheroſolima. Vos
autem teſtes eſtis horum. Et ego
mittam promiſſum patris mei in
vos. vos aūt ſedete ī ciuitate quo
aduſqꝫ induamini virtute exalto
Eduxit aūt eos foras in bethaniā
⁊ eleuatis manibꝰ ſuis benedixit
eis. Et factum eſt dū benediceret
illis receſſit ab eis ⁊ ferebat̄ in ce
lum. Et ipſi adorātes regreſſi ſunt
ī ihr̄lm cū gaudio magno ⁊ erāt
ſemper in templo laudantes ⁊ be
nedicētes deū amē.

Explicit euangeliū ſcḋm Lucā.

Incipit prologus in euange
liuꝫ ſcḋm Johannem.

HIc eſt iohēs euāge
liſta vnꝰ ex diſcipu
lis domini qui v̄go
a deo electus ē quē
de nupcijs volentē
nubere vocauit deus. Cui virgini
tatis in hoc duplex teſtimonium
datur in euangelio ꝙ et pre cete
ris dilectus a deo dicit̄ ⁊ huic ma
trem ſuam de cruce cōmendauit
dominus ut virginem virgo ſer
uarēt. Deniqꝫ manifeſtans in euā
gelio ꝙ erat ipſe incorruptibilis
verbi opus inchoans: ſolus ver
bum carnem factum eē nec lumē
a tenebris comprehenſū fuiſſe te
ſtatur. primū ſignuꝫ ponens qḋ
ī nupcijs fecit dominus oſtēdens
ꝙ ipſe erat ut legentibus demon
ſtrarēt ꝙ vbi dominus inuitatus
ſit deficere nuptiarum vinuꝫ debe
at ⁊ veteribus immutatis: noua

omnia que a criſto inſtituuntur
appareant. Hoc autē euangeliū
ſcripſit ī aſia poſteaꝙ̄ ī pathmos
inſula apocalipſim ſcripſerat ut
cui ī pn̄cipio canoīs īcorruptibile
pn̄cipiū prenotat̄ ī geneſi. ei etiā
incorruptibilis finis per virginē
in apocalipſi redderetur dicente
criſto ego ſum alpha et o. Et hic
eſt iohannes qui ſciens ſuperue
niſſe diem receſſus ſui: conuocatis
diſcipulis ſuis in epheſo: per mul
ta ſignoruꝫ experimenta ꝓmens
criſtum deſcendens in defoſſum ſe
pulture ſue locum facta oratione
poſitus eſt ad patres ſuos tāꝫ ex
traneus a dolore mortis ꝙ̄ a corru
ptione carnis inuenitur alienus
Tamen poſt omnes euangelium
ſcripſit et hoc virgini debebatur.
Quorum tamen vel ſcriptorū tem
poris diſpoſitio vel librorum ordi
nacō ideo a nobis per ſingula nō
exponitur: ut ſciendi deſiderio col
lato ⁊ querentibus fructus labo
ris ⁊ deo magiſterij doctrina ſuet.

Explicit prologus. Inci
pit euāgeliū ſcḋm Johēm.

IN principio erat
verbum ⁊ verbū
erat apud deum
⁊ deus erāt verbū
Hoc erat in pn̄ci
pio apḋ deū Oia
ꝑ ipſū facta ſūt ⁊ ſine ipō factū ē nl
Qḋ factuꝫ eſt in ipō vita erat ⁊ vi
ta erat lux hominum ⁊ lux in tene
bris lucet et tenebre eam non cō
prehenderunt. Fuit homo miſſus
a deo cui nomen erat iohannes.